

21998A0703(01)

L 189/17

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

3.7.1998.

NOLĪGUMS

par 1982. gada 10. decembra Apvienoto Nāciju Jūras tiesību konvencijas īstenošanu attiecībā uz transzonālo zivju krājumu un tālu migrējošo zivju krājumu saglabāšanu un apsaimniekošanu

VALSTIS, KAS IR ŠĀ NOLĪGUMA PUSES,

ATCEROTIES attiecīgās 1982. gada 10. decembra Apvienoto Nāciju Jūras tiesību konvencijas normas,

APŅĒMOTIES nodrošināt transzonālo zivju krājumu un tālu migrējošo zivju krājumu ilgtermiņa saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu,

APŅĒMUŠĀS šajā nolūkā uzlabot starpvalstu sadarbību,

AICINOT karoga valstis, ostas valstis un piekrastes valstis efektīvāk īstenot saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumus, kas pieņemti attiecībā uz šādām sugām,

CENŠOTIES risināt jo īpaši tās problēmas, kas norādītas Apvienoto Nāciju Apkārtējās vides un attīstības konferences pieņemtās "Agenda 21" 17. nodaļas C iedaļā, t. i., ka atklātās jūras zvejas vietu apsaimniekošana daudzās jomās ir neatbilstīga un ka daži resursi ir pārtērēti; atzīmējot to, ka pastāv problēmas ar nereglamentētu zvejniecību, aprīkojuma pārpilnību, pārāk lielu floti, kuģu karogu maiņu, lai izvairītos no kontroles, nepietiekoši selektīviem zvejas rīkiem, neuzticamām datubāzēm un nepietiekamu starpvalstu sadarbību,

APŅĒMOTIES piekopt atbildīgu zveju,

APZINĀDAMĀS vajadzību izvairīties no negatīvas ietekmes uz jūras vidi, saglabāt bioloģisko daudzveidību, uzturēt jūras ekosistēmu integritāti un samazināt iespēju, ka zvejas darbību rezultātā iestājas ilgtermiņa vai neatgriezeniskas sekas,

ATZĪSTOT vajadzību pēc specifiskas palīdzības, ieskaitot finanšu, zinātnisko un tehnoloģisko palīdzību, lai jaunattīstības valstis varētu efektīvi piedalīties transzonālo zivju krājumu un tālu migrējošo zivju krājumu saglabāšanā, apsaimniekošanā un ilgtspējīgā izmantošanā,

BŪDAMAS PĀRLIECINĀTAS, ka šiem mērķiem vislabāk kalpotu nolīgums par attiecīgo Konvencijas noteikumu īstenošanu, un ka tas palīdzētu saglabāt starptautisko mieru un drošību,

APLIECINOT, ka jautājumus, ko nereglamentē Konvencija vai šis nolīgums, joprojām reglamentē vispārējo starptautisko tiesību normas un principi,

IR VIENOJUŠĀS PAR TURPMĀKO.

I DAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Termini un darbības joma

1. Šajā nolīgumā:

- a) "Konvencija" ir 1982. gada 10. decembra Apvienoto Nāciju Jūras tiesību konvencija;
- b) "saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumi" ir pasākumi, lai saglabātu un apsaimniekotu vienu vai vairākas dzīvo jūras resursu sugas, kurus pieņem un piemēro saskaņā ar attiecīgām starptautisko tiesību normām, kā tas izriet no Konvencijas un šā nolīguma;

c) "zivis" ir arī mīkstmieši un vēžveidīgie, izņemot tos, kas pieder pie sedentārām sugām, kā noteikts Konvencijas 77. pantā;

d) "forums" ir sadarbības mehānisms, ko divas vai vairākas valstis izveidojušas saskaņā ar Konvenciju un šo nolīgumu, lai *inter alia* ieviestu transzonālo zivju krājumu vai tālu migrējošo zivju krājumu saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumus kādā apakšrajonā vai rajonā.

2. a) "Dalībvalstis" ir tās valstis, kurām šis nolīgums ir saistošs un attiecībā uz kurām tas ir spēkā.

- b) Šo nolīgumu *mutatis mutandis* piemēro:
- i) visiem Konvencijas 305. panta 1. punkta c), d) un e) apakšpunktā minētajiem subjektiem; un
 - ii) ievērojot 47. pantu, visiem subjektiem, kas Konvencijas IX pielikuma 1. pantā minēti kā "starptautiskas organizācijas"
- un kas kļūst par šā nolīguma pusi. Tik lielā mērā uz šiem subjektiem attiecinā apzīmējumu "Dalībvalstis".
3. Šo nolīgumu *mutatis mutandis* piemēro citiem zvejojošiem subjektiem, kuru kuģi zvejo atklātā jūrā.

2. pants

Mērķis

Šā nolīguma mērķis ir nodrošināt transzonālo zivju krājumu un tālu migrējošo zivju krājumu ilgtermiņa saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu, efektīvi īstenojot attiecīgās Konvencijas normas.

3. pants

Piemērošana

1. Ja vien nav paredzēts citādi, šo nolīgumu piemēro transzonālo zivju krājumu un tālu migrējošo zivju krājumu saglabāšanai un

apsaimniekošanai zonās ārpus valsts jurisdikcijas, izņemot 6. un 7. pantu, ko piemēro arī šo krājumu saglabāšanai un apsaimniekošanai valsts jurisdikcijā esošās zonās, pakļaujoties dažādajiem juridiskajiem režīmiem, ko piemēro valsts jurisdikcijā esošās zonās un zonās ārpus valsts jurisdikcijas, kā tas paredzēts Konvencijā.

2. Piemērojot savas suverēnās tiesības, lai izmantotu un pētītu, saglabātu un apsaimniekotu transzonālo zivju krājumus un tālu migrējošo zivju krājumus valsts jurisdikcijā esošās zonās, piekrastes valsts *mutatis mutandis* piemēro 5. pantā uzskaitītos vispārējos principus.

3. Valstis atbilstīgi novērtē jaunattīstības valstu spēju piemērot 5., 6. un 7. pantu valsts jurisdikcijā esošās zonās un to vajadzību pēc palīdzības, kā paredzēts šajā nolīgumā. Šim nolūkam VII daļu *mutatis mutandis* piemēro attiecībā uz valsts jurisdikcijā esošām zonām.

4. pants

Attiecības starp šo nolīgumu un Konvenciju

Nekas šajā nolīgumā neskar valstu tiesības, jurisdikciju un pienākumus, kas noteikti Konvencijā. Šo nolīgumu interpretē un piemēro Konvencijas kontekstā un saskaņā ar to.

II DAĻA

TRANZONĀLO ZIVJU KRĀJUMU UN TĀLU MIGRĒJOŠO ZIVJU KRĀJUMU SAGLABĀŠANA UN APSAIMNIEKOŠANA

5. pants

Vispārīgi principi

Lai saglabātu un apsaimniekotu transzonālo zivju un tālu migrējošo zivju krājumus, piekrastes valstis un atklātā jūrā zvejojošas valstis, īstenojot to pienākumu sadarboties saskaņā ar Konvenciju:

- a) pieņem pasākumus, lai nodrošinātu transzonālo zivju krājumu un tālu migrējošo zivju krājumu ilgtermiņa saglabāšanu un virzītos uz mērķi tos optimāli izmantot;
- b) nodrošina to, ka šie pasākumi pamatojas uz vislabāko pieejamo zinātnisko informāciju un ir paredzēti, lai saglabātu vai atjaunotu krājumus tādā līmenī, kad tie spēj sniegt maksimālu ilgtspējīgu produktivitāti, ievērojot atbilstīgos vides un

ekonomiskos faktoros, ieskaitot jaunattīstības valstu īpašās vajadzības un ņemot vērā zvejas veidus, krājumu savstarpējo atkarību un vispārēji ieteiktus obligātus starptautiskus, apakšrajonu, rajonu vai globālus standartus;

- c) ievēro tālredzīgu pieeju saskaņā ar 6. pantu;
- d) novērtē zvejas, citu cilvēka darbību un vides faktoru ietekmi uz mērķa krājumiem un sugām, kas pieder pie vienas ekosistēmas, saistītas ar tiem vai ir atkarīgas no mērķa krājumiem;
- e) ja vajadzīgs, pieņem saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumus attiecībā uz tām sugām, kas pieder pie mērķa krājumu ekosistēmas, saistītas ar vai ir atkarīgas no mērķa krājumiem, lai saglabātu vai atjaunotu šo sugu populāciju virs tāda līmeņa, kurā to atjaunošanās var kļūt nopietni apdraudēta;

- f) samazina piesārņojumu, visu veidu atkritumus, ar pazaudētiem vai pamestiem rīkiem iegūtu lomu, tādu zivju un cita veida lomu, kas ir piezveja (še turpmāk "piezvejas sugas"), kā arī ietekmi uz saistītām vai atkarīgām sugām, jo īpaši apdraudētām sugām, ar pasākumiem, kas ciktāl iespējams ietver selektīvu, videi drošu un rentablu zvejas rīku un paņēmieni attīstību un izmantošanu;
- g) aizsargā jūras vides bioloģisko daudzveidību;
- h) veic pasākumus, lai novērstu vai izskaustu pārliecīgu nozveju un pārliecīgu nozvejas jaudu kā arī lai nodrošinātu to, ka zvejas intensitāte nepārsniedz tādu līmeni, kas ir savienojams ar zvejas resursu ilgtspējīgu izmantošanu;
- i) ievēro to zvejnieku intereses, kas zvejo amatniecībai un iztikai;
- j) savlaicīgi ievāc un apmainās ar pilnīgiem un precīziem datiem par zvejas darbībām *inter alia* attiecībā uz kuģu atrašanās vietu, mērķa sugu nozveju, piezveju un zvejas intensitāti, kā noteikts I pielikumā, kā arī informāciju, ko iegūst no valsts un starptautiskām izpētes programmām;
- k) sekmē un veic zinātniskus pētījumus, kā arī attīsta piemērotas tehnoloģijas, kas veicina saglabāšanu un apsaimniekošanu zivsaimniecībā;
- l) īsteno un ievieš saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumus, piemērojot efektīvu novērošanu, kontroli un uzraudzību.
- uzlabotus paņēmienus darbībai riska un neskaidrības apstākļos;
- b) piemēro II pielikumā izklāstītās vadlīnijas un, pamatojoties uz vislabāko pieejamo zinātnisko informāciju, nosaka atskaites punktus katram krājumam un veicamās darbības, ja šos punktus pārsniedz;
- c) ņem vērā, *inter alia*, neskaidrības saistībā ar krājumu lielumu un produktivitāti, atskaites punktiem, krājumu stāvokli attiecībā pret šiem punktiem, saistībā ar zivju mirstības līmeni un izplatību, zvejas ietekmi uz piezvejas sugām un ar tām saistītām vai no tām atkarīgām sugām, kā arī esošos un paredzamos okeāna, vides un sociāli ekonomiskos apstākļus;
- d) attīsta datu vākšanas un pētījumu programmas, lai izvērtētu zvejas ietekmi uz piezvejas sugām un ar tām saistītām vai no tām atkarīgām sugām un šo sugu vidi, kā arī pieņem plānus, kas ir vajadzīgi, lai nodrošinātu šo sugu saglabāšanu un aizsargātu īpaši apdraudētas to dabiskās uzturēšanās vietas.
4. Valsts veic pasākumus, lai nodrošinātu to, ka, tuvojoties atskaites punktiem, tie netiks pārsniegti. Ja tos pārsniedz, valstis nekavējoties veic 3. punkta b) apakšpunktā noteiktās darbības, lai atjaunotu krājumus.
5. Ja ir apdraudēts mērķa krājumu vai piezvejas sugu un ar tām saistīto vai no tām atkarīgo sugu stāvoklis, valstis šīs sugas un to krājumus pastiprināti novēro, lai novērtētu to stāvokli, kā arī saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumu efektivitāti. Šos pasākumus regulāri pārskata, ņemot vērā jaunu informāciju.

6. pants

Tālredzīgas pieejas piemērošana

1. Valstis plaši piemēro tālredzīgu pieeju transzonālo zivju krājumu un tālu migrējošo zivju krājumu saglabāšanai, apsaimniekošanai un izmantošanai, lai aizsargātu dzīvus jūras resursus un saglabātu jūras vidi.
2. Valstis rīkojas vēl piesardzīgāk, ja informācija ir neskaidra, neuzticama vai neatbilstīga. Tas, ka nav pieejama atbilstīga zinātniska informācija, nav attaisnojums, lai atliktu saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumus vai tos neveiktu vispār.
3. Īstenojot tālredzīgu pieeju, valstis:
- a) uzlabo lēmumu pieņemšanu zivsaimniecības resursu saglabāšanas un apsaimniekošanas jomā, iegūstot un apmainoties ar vislabāko pieejamo zinātnisko informāciju, kā arī piemērojot
6. Attiecībā uz jaunu vai pētniecisku zveju, valstis pēc iespējas drīz pieņem piesardzīgu saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumus, *inter alia* ietverot arī nozvejas un intensitātes ierobežojumus. Šie pasākumi paliek spēkā tik ilgi, līdz ir pieejamas pietiekamas ziņas, kas ļauj novērtēt zvejas ietekmi uz krājumu ilgtermiņa saglabāšanu. Pamatojoties uz šo novērtējumu, īsteno saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumus. Šie pasākumi, ja vajadzīgs, paredz pakāpenisku zvejas attīstību.
7. Ja dabas parādībai ir ievērojama negatīva ietekme uz transzonālo zivju krājumu un tālu migrējošo zivju krājumu stāvokli, valstis pieņem ārkārtas saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumus, lai nodrošinātu to, ka zvejas darbības šo negatīvo ietekmi nesaasina. Valstis šādus ārkārtas pasākumus pieņem arī tad, ja zvejas darbības ievērojami apdraud zivju krājumu ilgtspējību. Ārkārtas pasākumiem ir pagaidu raksturs, un tie pamatojas uz vislabāko pieejamo zinātnisko informāciju.

7. pants

Saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumu savietojamība

1. Neskarot piekrastes valstu suverēnās tiesības pētīt un izmantot, saglabāt un apsaimniekot dzīvās jūras resursus to jurisdikcijā esošās zonās, kā paredzēts Konvencijā, kā arī visu valstu pilsoņi tiesības zvejojot atklātā jūrā saskaņā ar Konvenciju,

a) attiecībā uz transzonālo zivju krājumiem, attiecīgās piekrastes valstis un tās valstis, kuru pilsoņi zvejo šos krājumus blakus esošajā atklātās jūras zonā, cenšas tieši vai ar III daļā izstrādāto attiecīgo sadarbības mehānismu palīdzību vienoties par pasākumiem, kas vajadzīgi šo krājumu saglabāšanai blakus esošajā atklātās jūras zonā;

b) attiecībā uz tālu migrējošo zivju krājumiem, attiecīgās piekrastes valstis un citas valstis, kuru pilsoņi šīs sugas rajonā zvejo, tieši vai ar III daļā izstrādāto attiecīgo sadarbības mehānismu palīdzību sadarbojas ar nolūku nodrošināt šo krājumu saglabāšanu un sekmēt to optimālu izmantošanu visā rajonā gan valstu jurisdikcijā esošajās zonās, gan ārpus tām.

2. Saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumi, kas pieņemti attiecībā uz atklāto jūru, un tie, kas pieņemti attiecībā uz valsts jurisdikcijā esošām zonām, ir savietojami, lai nodrošinātu transzonālo zivju krājumu un tālu migrējošo zivju krājumu saglabāšanu un apsaimniekošanu kopumā. Tādēļ piekrastes valstīm un tām valstīm, kas zvejo atklātā jūrā, ir pienākums sadarboties, lai izveidotu savietojamus pasākumus attiecībā uz minētajiem krājumiem. Nosakot savietojamus saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumus, valstis:

a) ņem vērā saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumus, ko saskaņā ar Konvencijas 61. pantu attiecībā uz tām pašām sugām ir pieņēmušas un piemēro piekrastes valstis to jurisdikcijā esošās zonās, kā arī nodrošina to, ka pasākumi, kas noteikti attiecībā uz šīm sugām atklātā jūrā, nemazina minēto pasākumu efektivitāti;

b) ņem vērā pasākumus, par kuriem attiecīgās piekrastes valstis un tās valstis, kas zvejo atklātā jūrā, vienojušās iepriekš un ko ievieš un piemēro atklātā jūrā saskaņā ar Konvenciju attiecībā uz tām pašām sugām;

c) ņem vērā pasākumus, par ko ir iepriekšēja vienošanās apakšrajona vai rajona zvejas vietu apsaimniekošanas organizācijā vai forumā, un kurus ievieš un piemēro saskaņā ar Konvenciju attiecībā uz tām pašām sugām;

d) ņem vērā krājumu bioloģisko vienotību un citas bioloģiskās īpašības, kā arī saistību starp krājumu izplatību, zvejas un ģeogrāfiskajām īpatnībām attiecīgajā rajonā, ieskaitot to, ciktāl krājumi rodas un cik daudz tos nozvejo valsts jurisdikcijā esošās zonās;

e) ņem vērā attiecīgo piekrastes valstu un to valstu, kas zvejo atklātā jūrā, atkarību no attiecīgajiem krājumiem;

f) nodrošina to, ka minētajiem pasākumiem nav kaitīgu sekas uz dzīvajiem jūras resursiem kopumā.

3. Īstenojot savu pienākumu sadarboties, valstis dara visu vajadzīgo, lai saprātīgā laika posmā vienotos par savietojamiem saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumiem.

4. Ja nevar panākt vienošanos saprātīgā laika posmā, jebkura attiecīgā valsts var sākt VIII daļā paredzētās strīdu izšķiršanas procedūras.

5. Kamēr nav panākta vienošanās par savietojamiem saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumiem, attiecīgās valstis sapratnes un sadarbības garā cenšas panākt vienošanos par pagaidu praktiskiem pasākumiem. Ja šādu vienošanos nav iespējams panākt, jebkura attiecīgā valsts, lai izveidotu pagaidu pasākumus, var nodot strīdu izskatīšanai tiesā vai tribunālā saskaņā ar VIII daļā izklāstītajām strīdu izšķiršanas procedūram.

6. Pagaidu kārtībā vai pasākumos, par ko panākta vienošanās vai kas noteikti atbilstīgi 5. punktam, ņem vērā šīs daļas noteikumus; pienācīgi ievēro visu iesaistīto valstu tiesības un pienākumus, tie neapdraud un nekavē galīgās vienošanās panākšanu par savietojamiem saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumiem un neskar strīda izšķiršanas procesa galīgo iznākumu.

7. Piekrastes valstis tieši vai ar attiecīgu apakšrajona vai rajona zvejas vietu apsaimniekošanas organizāciju vai forumu starpniecību, vai citā atbilstīgā veidā regulāri informē tās valstis, kas apakšrajonā vai rajonā zvejo atklātā jūrā, par pasākumiem, ko tās ir pieņēmušas attiecībā uz transzonālo zivju krājumiem un tālu migrējošo zivju krājumiem to jurisdikcijā esošās zonās.

8. Valstis, kas zvejo atklātā jūrā, tieši vai ar attiecīgu apakšrajona vai rajona zvejas vietu apsaimniekošanas organizāciju vai forumu starpniecību vai citā atbilstīgā veidā regulāri informē citas ieinteresētās valstis par pasākumiem, ko tās ir pieņēmušas, lai regulētu to kuģu veiktās zvejas darbības, kuri ar minēto valstu karogu atklātā jūrā zvejo minētos krājumus.

III DAĻA

STARPTAUTISKAS SADARBĪBAS MEHĀNISMI ATTIECĪBĀ UZ TRANZSONĀLO ZIVJU UN TĀLU MIGRĒJOŠO ZIVJU KRĀJUMIEM

8. pants

Sadarbība attiecībā uz saglabāšanu un apsaimniekošanu

1. Piekrastes valstis un tās valstis, kas zvejo atklātā jūrā, saskaņā ar Konvenciju tieši vai ar attiecīgu apakšrajona vai rajona zvejas vietu apsaimniekošanas organizāciju vai forumu starpniecību sadarbojas attiecībā uz transzonālo zivju krājumiem un tālu migrējošo zivju krājumiem, ņemot vērā apakšrajona vai rajona īpatnības, lai nodrošinātu šādu krājumu efektīvu saglabāšanu un apsaimniekošanu.

2. Valstis godprātīgi un nekavējoties apspriežas jo īpaši tad, ja pierādījumi liecina, ka attiecīgos transzonālo zivju krājumus un tālu migrējošo zivju krājumus apdraud pārliecīga nozveja vai ja attiecībā uz šiem krājumiem tiek izstrādāts jauns zvejas veids. Apspriešanās šajā nolūkā var uzsākt pēc jebkuras ieinteresētas valsts lūguma ar mērķi ieviest atbilstīgu kārtību, lai nodrošinātu minēto krājumu saglabāšanu un apsaimniekošanu. Kamēr vienošanās par minēto kārtību nav panākta, valstis ievēro šā nolīguma noteikumus un rīkojas labā ticībā un, ņemot vērā citu valstu tiesības, intereses un pienākumus.

3. Ja apakšrajona vai rajona zvejas vietu apsaimniekošanas organizācija vai forums ir tiesīgs noteikt saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumus attiecībā uz konkrētiem transzonālo vai tālu migrējošo zivju krājumiem, valstis, kas šos krājumus zvejo atklātā jūrā, un attiecīgās piekrastes valstis pilda savu pienākumu sadarboties, kļūstot par šīs organizācijas locekļiem, foruma dalībniecēm vai, piekrītot piemērot saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumus, ko ieviesusi šāda organizācija vai forums. Valstis, kurām attiecīgās zvejas vietas ir īpaši nozīmīgas, var kļūt par šādas organizācijas locekļiem vai foruma dalībniecēm. Dalības nosacījumi šādā organizācijā vai forumā neliedz valstīm kļūt par biedru vai piedalīties tajā, tos nepiemēro tā, lai diskriminētu kādu valsti vai valstu grupu, kam attiecīgās zvejas vietas ir īpaši nozīmīgas.

4. Tikai tām valstīm, kas ir šādas organizācijas locekles vai foruma dalībnieces vai kas piekrīt piemērot šādas organizācijas vai foruma izstrādātos saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumus, var piekļūt tiem zvejas resursiem, kam šos pasākumus piemēro.

5. Ja nav tādas apakšrajona vai rajona zvejas vietu apsaimniekošanas organizācijas vai foruma, kas pieņem saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumus attiecībā uz kādiem konkrētiem

transzonālo zivju krājumiem vai tālu migrējošo zivju krājumiem, apakšrajona vai rajona attiecīgās piekrastes valstis un tās valstis, kas minētos krājumus zvejo atklātā jūrā, sadarbojas, lai šādu organizāciju izveidotu, vai darbojas citos atbilstīgos forumos, lai nodrošinātu minēto krājumu saglabāšanu un apsaimniekošanu, kā arī piedalās šādas organizācijas vai foruma darbā.

6. Jebkurai valstij, kas gatavojas iesniegt priekšlikumu par to, ka būtu jārīkojas starpvaldību organizācijai, kas ir kompetenta attiecībā uz dzīvajiem resursiem, ja šādai rīcībai būtu nopietna ietekme uz saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumiem, ko jau ieviesusi kompetenta apakšrajona vai rajona zvejas vietu apsaimniekošanas organizācija vai forums, šajā organizācijā vai forumā būtu jāapspriežas ar tās locekļiem vai dalībniekiem. Ciktāl iespējams, šai apspriešanās būtu jānotiek pirms priekšlikuma iesniegšanas starpvaldību organizācijai.

9. pants

Apakšrajona un rajona zvejas vietu apsaimniekošanas organizācijas un forumi

1. Veidojot apakšrajona vai rajona zvejas vietu apsaimniekošanas organizācijas vai piedaloties apakšrajona vai rajona zvejas vietu apsaimniekošanas forumos attiecībā uz transzonālo zivju krājumiem un tālu migrējošo zivju krājumiem, valstis *inter alia* vienojas par:

- a) krājumiem, kam piemēro saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumus, ņemot vērā attiecīgo krājumu bioloģiskās īpatnības un zvejas raksturu;
- b) piemērošanas zonu, ņemot vērā 7. panta 1. punktu, kā arī apakšrajona vai rajona īpatnības, ieskaitot sociāli ekonomiskos, ģeogrāfiskos un vides faktoros;
- c) saistību starp jaunās organizācijas vai foruma darbu un jau pastāvošu zvejas vietu apsaimniekošanas organizāciju vai forumu lomu, mērķiem un darbību; kā arī
- d) mehānismiem, ar kuru palīdzību organizācija vai forums iegūs zinātnisku informāciju un pārskatīs krājumu stāvokli, ieskaitot, ja vajadzīgs, zinātniskas padomdevējas organizācijas izveidi.

2. Valstis, kas sadarbojas apakšrajona vai rajona zvejas vietu apsaimniekošanas organizācijas vai foruma izveidē, informē citas valstis, par kurām ir zināms, ka tām ir patiesa interese par šādas sadarbības organizācijas vai foruma darbību.

10. pants

Apakšrajona vai rajona zvejas vietu apsaimniekošanas organizāciju un forumu funkcijas

Īstenojot savu pienākumu sadarboties apakšrajona vai rajona zvejas vietu apsaimniekošanas organizācijās vai forumos, valstis:

- a) vienojas par un ievēro saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumus, lai nodrošinātu transzonālo zivju krājumu un tālu migrējošo zivju krājumu ilgtermiņa saglabāšanu;
- b) vienojas, ja vajadzīgs, par dalības tiesībām, piemēram, pieļaujamās nozvejas vai zvejas intensitātes lieluma noteikšanu;
- c) pieņem un piemēro vispārēji ieteiktus starptautiskus obligātos standartus attiecībā uz zvejas darbību atbildīgu veikšanu;
- d) iegūst un novērtē zinātnisku informāciju, pārskata krājumu stāvokli un izvērtē zvejas ietekmi uz piezvejas sugām un ar tām saistītām vai no tām atkarīgām sugām;
- e) vienojas par standartiem attiecībā uz datu par krājumu nozveju vākšanu, paziņošanu, pārbaudi un apmaiņu;
- f) savāc un izplata precīzus un pilnīgus statistikas datus, kā norādīts I pielikumā, lai nodrošinātu to, ka ir pieejama vislabākā zinātniskā informācija, tomēr vajadzības gadījumā, saglabājot konfidencialitāti;
- g) sekmē un veic zinātnisku krājumu novērtējumu un ar to saistītus pētījumus un izplata to rezultātus;
- h) izveido piemērotus sadarbības mehānismus efektīvai novērošanai, kontrolei, uzraudzībai un piemērošanai;
- i) vienojas par līdzekļiem, kā nodrošināt jauno organizācijas locekļu vai foruma dalībnieku intereses;
- j) vienojas par lēmumu pieņemšanas kārtību, kas veicina savlaicīgu un efektīvu saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumu pieņemšanu;
- k) veicina strīdu izšķiršanu mierīgā ceļā saskaņā ar VIII daļas noteikumiem;
- l) nodrošina to atbilstīgo valsts dienestu un rūpniecības nozaru pilnīgu sadarbību, īstenojot organizācijas vai foruma ieteikumus un lēmumus;
- m) atbilstīgi informē sabiedrību par organizācijas vai foruma pieņemtajiem saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumiem.

11. pants

Jauni locekļi vai dalībnieki

Nosakot jaunu apakšrajona vai rajona zvejas vietu apsaimniekošanas organizācijas locekļu vai foruma dalībnieku tiesību raksturu un apjomu, valstis *inter alia* ņem vērā:

- a) transzonālo zivju krājumu un tālu migrējošo zivju krājumu stāvokli un zvejas intensitāti attiecīgajā vietā;
- b) jauno un esošo locekļu vai dalībnieku attiecīgās intereses, zvejas veidus un praksi;
- c) jauno un esošo locekļu vai dalībnieku attiecīgo ieguldījumu krājumu saglabāšanā un apsaimniekošanā, precīzu datu savākšanā un sniegšanā, kā arī krājumu zinātniskā pētniecībā;
- d) to piekrastes zvejojošo kopienu vajadzības, kuras ir atkarīgas galvenokārt no minēto krājumu zvejas;
- e) to piekrastes valstu vajadzības, kuru ekonomika ir lielā mērā atkarīga no dzīvo jūras resursu izmantošanas;
- f) apakšrajona vai rajona jaunattīstības valstu intereses, kuru jurisdikcijā esošajās zonās krājumi ir sastopami.

12. pants

Atklātība apakšrajona vai rajona zvejas vietu apsaimniekošanas organizāciju un forumu darbībā

- 1. Valstis apakšrajona vai rajona zvejas vietu apsaimniekošanas organizācijās un forumos paredz atklātību lēmumu pieņemšanas procesā un citās darbībās.

2. Pārstāvjiem no starpvaldību organizācijām un nevalstiskām organizācijām, kas nodarbojas ar transzonālo zivju krājumiem un tālu migrējošo zivju krājumiem, ļauj piedalīties apakšrajona vai rajona zvejas vietu apsaimniekošanas organizāciju un forumu sēdēs kā novērotājiem vai citādā statusā saskaņā ar attiecīgajā organizācijā vai forumā pieņemto kārtību. Minētā kārtība šajā sakarā nav nevajadzīgi ierobežojoša. Starpvaldību organizācijām un nevalstiskām organizācijām ir savlaicīgi pieejami minēto apakšrajona vai rajona zvejas vietu apsaimniekošanas organizāciju un forumu dokumenti un ziņojumi, ievērojot noteikumus par piekļuvi tiem.

13. pants

Pastāvošo organizāciju un forumu stiprināšana

Valstis sadarbojas ar mērķi stiprināt pastāvošās apakšrajona vai rajona zvejas vietu apsaimniekošanas organizācijas un forumus, lai uzlabotu to efektivitāti attiecībā uz transzonālo zivju krājumu un tālu migrējošo zivju krājumu saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumu izstrādi un īstenošanu.

14. pants

Informācijas savākšana, piegāde un sadarbība zinātniskajos pētījumos

1. Lai izpildītu saistības saskaņā ar šo nolīgumu, valstis nodrošina to, ka zvejas kuģi, kas peld ar to karogu, sniedz visu informāciju, kas var būt vajadzīga. Šajā nolūkā valstis saskaņā ar I pielikumu

a) savāc un apmainās ar zinātniskiem, tehniskiem un statistiskiem datiem attiecībā uz transzonālo zivju krājumu un tālu migrējošo zivju krājumu zveju;

b) nodrošina to, ka savāc pietiekoši detalizētus datus, lai atvieglotu efektīvu krājumu novērtējumu, un ka tos iesniedz pietiekoši savlaicīgi, lai izpildītu apakšrajona vai rajona zvejas vietu apsaimniekošanas organizāciju vai forumu prasības;

c) veic piemērotus pasākumus, lai pārliecinātos par šo datu pareizību.

2. Valstis tieši, ar apakšrajona vai rajona zvejas vietu apsaimniekošanas organizāciju vai forumu starpniecību sadarbojas, lai:

a) vienotos par sniedzamo datu veidu un formu, kādā tos minētajām organizācijām vai forumiem jāiesniedz, ņemot vērā krājumu un zvejas īpatnības;

b) attīstītu analīzes tehnikas un krājumu novērtēšanas metodes un dalītos ar tām, kā arī uzlabotu transzonālo zivju krājumu un tālu migrējošo zivju krājumu saglabāšanu un apsaimniekošanu.

3. Saskaņā ar Konvencijas XIII daļu valstis tieši vai kompetentās starptautiskās organizācijās sadarbojas, lai stiprinātu zinātniskās izpētes iespējas zivsaimniecības nozarē un veicinātu zinātniskos pētījumus, kas saistīti ar transzonālo zivju krājumu un tālu migrējošo zivju krājumu saglabāšanu un apsaimniekošanu visu interesēs. Šajā nolūkā valsts vai kompetenta starptautiska organizācija, kas šādus pētījumus veic ārpus valstu jurisdikcijā esošām zonām, aktīvi veicina pētījuma rezultātu un ar tā mērķiem un paņēmieniem saistītās informācijas publicēšanu un izplatīšanu visām ieinteresētajām valstīm, kā arī, ciktāl tas iespējams, veicina šo valstu zinātnieku piedalīšanos šādos pētījumos.

15. pants

Slēgta vai daļēji slēgta jūra

Īstenojot šo nolīgumu slēgtā vai daļēji slēgtā jūrā, valstis ņem vērā šīs jūras dabiskās iezīmes, kā arī rīkojas saskaņā ar Konvencijas IX daļu un citiem attiecīgiem tās noteikumiem.

16. pants

Atklātās jūras zonas, ko pilnīgi ietver kādas vienas valsts jurisdikcijā esoša zona

1. Valstis, kas zvejo transzonālo zivju krājumus un tālu migrējošo zivju krājumus atklātās jūras zonā, ko pilnīgi ietver kādas vienas valsts jurisdikcijā esoša zona, šī pēdējā valsts sadarbojas, lai izstrādātu attiecīgo krājumu saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumus minētajā atklātās jūras zonā. Ievērojot zonas dabiskās īpašības, valstis pievērš īpašu uzmanību savietojamu šo krājumu saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumu izstrādei saskaņā ar 7. pantu. Paredzot pasākumus, ko piemēro atklātā jūrā, ievēro piekrastes valsts tiesības, pienākumus un intereses atbilstīgi Konvencijai, tie pamatojas uz vislabāko pieejamo zinātnisko informāciju un tajos ņem vērā arī visus saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumus, ko saistībā ar tiem pašiem krājumiem saskaņā ar Konvencijas 61. pantu pieņemusi un piemēro piekrastes valsts tās jurisdikcijā esošajā zonā. Valstis arī vienojas par novērošanas, kontroles, uzraudzības un ieviešanas pasākumiem, lai nodrošinātu atbilstību saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumiem atklātā jūrā.

2. Saskaņā ar 8. pantu, valstis rīkojas labā ticībā un bez kavēšanās visādā veidā cenšas vienoties par saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumiem, kas jāpiemēro, veicot zvejas darbības 1. punktā minētajā zonā. Ja saprātīgā laikā posmā attiecīgās zvejošās valstis un piekrastes valsts nespēj vienoties par šiem

pasākumiem, tās, ievērojot 1. punktu, piemēro 7. panta 4., 5. un 6. punktu attiecībā uz pagaidu kārtību vai pasākumiem. Kamēr šāda pagaidu kārtība vai pasākumi nav pieņemti, attiecīgās valstis veic pasākumus attiecībā uz kuģiem, kas peld ar to karogu, lai tie neiesaistās zvejā, kas varētu apdraudēt attiecīgos krājumus.

IV DAĻA

VALSTIS, KAS NAV ATTIECĪGO ORGANIZĀCIJU LOCEKLES VAI FORUMU DALĪBNIECES

17. pants

Valstis, kas nav organizāciju locekles vai forumu dalībnieces

1. Valsti, kas nav apakšrajona vai rajona zvejas vietu apsaimniekošanas organizācijas locekle vai apakšrajona vai rajona zvejas vietu apsaimniekošanas foruma dalībniece un kas arī citādi nepiekrīt piemērot šajā organizācijā vai forumā izstrādātos saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumus, tas neatbrīvo no pienākuma saskaņā ar Konvenciju un šo nolīgumu sadarboties, lai saglabātu un apsaimniekotu attiecīgos transzonālo zivju un tālu migrējošo zivju krājumus.

2. Šāda valsts neatļauj kuģiem, kas peld ar tās karogu, veikt to transzonālo zivju krājumu un tālu migrējošo zivju krājumu zveju, uz kuriem attiecas minētajā organizācijā vai forumā izstrādātie saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumi.

3. Valstis, kas ir apakšrajona vai rajona zvejas vietu apsaimniekošanas organizācijas locekles vai apakšrajona vai rajona zvejas vietu apsaimniekošanas foruma dalībnieces, atsevišķi vai kopā lūdz 1. panta 3. punktā minētajiem zvejošajiem subjektiem, kuru zvejas kuģi atrodas attiecīgajā zonā, sadarboties ar minēto organizāciju vai forumu, īstenojot to izstrādātos saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumus ar nolūku cik plaši vien iespējams *de facto* piemērot šos pasākumus zvejas darbībām attiecīgajā zonā. Zvejošie subjekti gūst labumu no dalības zvejā proporcionāli savai apņemšanās pakļauties krājumu saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumiem.

4. Valstis, kas ir šādas organizācijas locekles vai foruma dalībnieces, apmainās ar informāciju par to zvejas kuģu darbību, kas peld ar tādu valstu karogiem, kuras nav ne organizācijas locekles, ne foruma dalībnieces, un kas zvejo attiecīgos krājumus. Tās veic pasākumus saskaņā ar šo nolīgumu un starptautiskajām tiesībām, lai atturētu šos kuģus no darbībām, kas apdraud apakšrajonu vai rajonu saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumu efektivitāti.

V DAĻA

KAROGA VALSTS PIENĀKUMI

18. pants

Karoga valsts pienākumi

1. Valsts, kuras kuģi zvejo atklātā jūrā, veic pasākumus, kas var būt vajadzīgi, lai nodrošinātu to, ka kuģi ar tās karogu pakļaujas apakšrajona vai rajona saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumiem, un ka šie kuģi neveic tādas darbības, kas apdraud šo pasākumu efektivitāti.

2. Valsts atļauj zvejojot kuģiem, kas peld ar tās karogu, atklātā jūrā tikai tad, ja tā atbilstīgi Konvencijai un šim nolīgumam spēj efektīvi pildīt savus pienākumus attiecībā uz šiem kuģiem.

3. Pasākumi, ko valsts veic attiecībā uz kuģiem, kas peld ar tās karogu, ietver:

a) šo kuģu kontroli atklātā jūrā, izmantojot zvejas licences un cita veida atļaujas saskaņā ar piemērojamo kārtību, kas izstrādāta apakšrajona, rajona vai globālā līmenī;

b) noteikumu izstrādi, lai:

i) licencēm un cita veida atļaujām piemērotu noteikumus un nosacījumus, kas ir pietiekoši, lai karoga valsts izpildītu savus apakšrajona, rajona vai globālos pienākumus,

ii) aizliegtu atklātā jūrā zveju tiem kuģiem, kam nav atbilstīgas zvejas licences vai atļaujas, un atļautu atklātā jūru zveju tikai saskaņā ar licences vai cita veida atļaujas nosacījumiem un noteikumiem,

- iii) noteiktu, ka licencei vai cita veida atļaujai visu laiku ir jāatrodas uz atklātā jūrā zvejojoša kuģa, un tā jāuzrāda, kad to kontroles nolūkos pieprasa atbilstīgi pilnvarota persona,
 - iv) nodrošinātu to, ka kuģi, kas peld ar tās karogu, neveic neatļautu zveju citu valstu jurisdikcijā esošās zonās;
 - c) to zvejas kuģu valsts reģistra izveidi, kuriem atļauts zvejot atklātā jūrā, kā arī nodrošināt ieinteresētām valstīm pēc to lūguma tiešu piekļuvi šā reģistra informācijai, ievērojot karoga valsts normatīvos aktus par šādas informācijas izplatīšanu;
 - d) prasības attiecībā uz zvejas kuģu un zvejas rīku marķēšanu identifikācijas nolūkā saskaņā ar vienotām un starptautiski atpazīstamām kuģu un rīku marķēšanas sistēmām, piemēram, ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas standarta noteikumiem zvejas kuģu marķēšanai un identifikācijai;
 - e) prasības savlaicīgi fiksēt un paziņot kuģu atrašanās vietu, mērķa sugu nozveju un piezveju, zvejas intensitāti un citas svarīgas ziņas attiecībā uz zveju saskaņā ar apakšrajona, rajona un globāliem standartiem šādu ziņu vākšanai;
 - f) prasība pārbaudīt mērķa sugu nozveju un piezveju ar novērošanas programmu, kontroles sistēmu, izkraušanas ziņojumu, pārkraušanas uzraudzības un izkrauto lomu novērošanas un tirgus statistikas palīdzību;
 - g) kuģu, to zvejas darbību un ar to saistītu darbību novērošanu, kontroli un uzraudzību *inter alia*,
 - i) īstenojot valsts kontroles sistēmas un apakšrajonu un rajonu sadarbības sistēmas, lai panāktu izpildi saskaņā ar 21. un 22. pantu, ieskaitot prasību kuģiem atļaut atbilstīgi pilnvarotiem citu valstu inspektoriem piekļuvi,
 - ii) īstenojot valsts novērošanas programmas un apakšrajona un rajona novērošanas programmas, kurās piedalās karoga valsts, ieskaitot prasību šiem kuģiem atļaut citu valstu novērotājiem piekļuvi, lai veiktu darbības saskaņā ar minētajām programmām,
 - iii) izstrādājot un īstenojot kuģu novērošanas sistēmas, ieskaitot, ja vajadzīgs, pavadoņu raidītāju sistēmas, saskaņā ar valsts programmām un tādām programmām, par ko attiecīgās valstis vienojušās apakšrajona, rajona vai globālā līmenī;
 - h) noteikumus par pārkraušanu, kas notiek atklātā jūrā, lai nodrošinātu to, ka netiek apdraudēta saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumus efektivitāte;
 - i) zvejas darbību regulēšana, lai nodrošinātu atbilstību apakšrajona, rajona vai globāliem pasākumiem, ieskaitot tos, kuru mērķis ir samazināt piezveju.
4. Ja pastāv apakšrajona, rajona vai globāla novērošanas, kontroles un uzraudzības sistēma, valstis nodrošina to, ka pasākumi, ko tās uzliek par pienākumu kuģiem, kas peld ar to karogu, ir atbilstīgi šai sistēmai.

VI DAĻA

PAKĻAUŠANĀS UN IZPILDES NODROŠINĀŠANA

19. pants

Karoga valsts pakļaušanās un izpildes nodrošināšana

1. Valsts nodrošina to, ka kuģi, kas peld ar tās karogu, pakļaujas apakšrajona vai rajona transzonālo zivju krājumu un tālu migrējošo zivju krājumu saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumiem. Šajā nolūkā valsts:
- a) nodrošina šo pasākumu izpildi neatkarīgi no tā, kur pārkāpums notiek;
 - b) nekavējoties un pilnīgi izmeklē visus iespējamus apakšrajona vai rajona saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumu pārkāpumus, ietverot, ja vajadzīgs, attiecīgo kuģu fizisku pārbaudi, un par izmeklēšanas gaitu un rezultātu tūlīt ziņo valstij, kas uz pārkāpumu norādījusi, kā arī attiecīgajām apakšrajona vai rajona organizācijām vai forumiem;
 - c) pieprasa kuģiem, kas peld ar tās karogu, sniegt izmeklēšanu veicošajai iestādei informāciju par kuģa atrašanās vietu, nozveju, zvejas rīkiem, zvejas darbībām un ar to saistītām darbībām iespējamā pārkāpuma vietā;
 - d) ja ir pieejami pietiekoši pierādījumi par pārkāpumu, lietu nosūta savām tiesību aizsardzības iestādēm ar nolūku pēc iespējas drīz uzsākt tiesvedību saskaņā ar tās normatīvajiem aktiem un, ja vajadzīgs, arestē attiecīgo kuģi;

e) ja saskaņā ar tās normatīvajiem aktiem ir pierādīts, ka kuģis ir bijis iesaistīts nopietnā minēto pasākumu pārkāpšanā, nodrošina to, ka minētais kuģis neveic zvejas darbības atklātā jūrā līdz brīdim, kamēr visas karoga valsts par pārkāpumu piemērotās sankcijas ir izpildītas.

2. Izmeklēšanas un tiesvedība norisinās nekavējoties. Sankcijas, ko piemēro par pārkāpumiem, ir atbilstīgas, lai efektīvi nodrošinātu pakļaušanos noteikumiem un atturētu no jebkādiem pārkāpumiem, kā arī atņem pārkāpējiem visu ieguvumu no nelikumīgas darbības. Pasākumi, ko piemēro kapteiņiem un citiem zvejas kuģu virsniekiem, ietver noteikumus, kas *inter alia* var ļaut atteikt, anulēt vai pārtraukt atļauju būt par kuģu kapteiņiem vai virsniekiem.

20. pants

Starptautiskā sadarbība izpildes nodrošināšanai

1. Valstis tieši vai apakšrajona vai rajona zvejas vietu apsaimniekošanas organizācijās vai forumos sadarbojas, lai nodrošinātu pakļaušanos apakšrajona un rajona transzonālo zivju krājumu un tālu migrējošo zivju krājumu saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumiem un to izpildi.

2. Karoga valsts, kas veic izmeklēšanu attiecībā uz iespējama transzonālo zivju krājumu un tālu migrējošo zivju krājumu saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumu pārkāpumu, var lūgt citas valsts palīdzību, kuras iesaiste varētu būt noderīga, veicot izmeklēšanu. Visas valstis cenšas apmierināt saprātīgus karoga valsts lūgumus saistībā ar šādu izmeklēšanu.

3. Karoga valsts var uzsākt izmeklēšanu tieši, sadarbībā ar citām iesaistītām valstīm vai caur attiecīgo apakšrajona vai rajona zvejas vietu apsaimniekošanas organizāciju vai forumu. Informāciju par izmeklēšanas norisi un rezultātiem sniedz visām valstīm, kam ir interese attiecībā uz iespējamo pārkāpumu, vai ko tas ir skāris.

4. Valstis palīdz viena otrai identificēt kuģus, par kuriem ir ziņas, ka tie ir veikuši darbības, kas apdraud apakšrajona, rajona vai globālo saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumu efektivitāti.

5. Ciktāl to ļauj valstu normatīvie akti, valstis paredz kārtību, kādā citu valstu tiesību aizsardzības iestādēm nodod pierādījumus attiecībā uz minēto pasākumu iespējamiem pārkāpumiem.

6. Ja ir pamats domāt, ka kuģis atklātā jūrā ir veicis nelikumīgu zveju piekrastes valsts jurisdikcijā esošā zonā, šā kuģa karoga

valsts pēc attiecīgās piekrastes valsts lūguma nekavējoties vispusīgi izmeklē lietas apstākļus. Karoga valsts sadarbojas ar piekrastes valsti, šādos gadījumos veicot pienācīgus piespiedu pasākumus, un var pilnvarot atbilstīgas piekrastes valsts iestādes uzkāpt uz kuģa un pārbaudīt to atklātā jūrā. Šis punkts neskar Konvencijas 111. panta piemērošanu.

7. Valstis, kas ir apakšrajona vai rajona zvejas vietu apsaimniekošanas organizācijas locekles vai apakšrajona vai rajona zvejas vietu apsaimniekošanas foruma dalībnieces, var rīkoties saskaņā ar starptautisko tiesību normām, ieskaitot šim mērķim izstrādātu apakšrajona vai rajona procedūru izmantošanu, lai atturētu kuģus, kuri veic darbības, kas apdraud šīs organizācijas vai foruma izstrādāto saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumu efektivitāti vai citādi tos pārkāpj, no zvejas atklātā jūrā attiecīgajā apakšrajonā vai rajonā līdz brīdim, kamēr karoga valsts veic atbilstīgus pasākumus.

21. pants

Apakšrajonu vai rajonu sadarbība izpildes nodrošināšanai

1. Nolikā nodrošināt pakļaušanos organizācijas vai foruma izstrādātiem transzonālo zivju krājumu un tālu migrējošo zivju krājumu saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumiem, apakšrajona vai rajona zvejas vietu apsaimniekošanas organizācijas vai foruma aptvertajā atklātās jūras zonā, tādas Dalībvalsts, kas ir šādas organizācijas locekle vai foruma dalībniece, atbilstīgi pilnvaroti inspektori var uzkāpt uz zvejas kuģiem, kas peld ar citas šā nolīguma Dalībvalsts karogu, un tos kontrolēt saskaņā ar 2. punktu, neatkarīgi no tā, vai šī Dalībvalsts arī ir minētās organizācijas locekle vai foruma dalībvalsts.

2. Valstis apakšrajona vai rajona zvejas vietu apsaimniekošanas organizācijās vai forumos izstrādā uzkāpšanas uz kuģa un kontroles kārtību atbilstīgi 1. punktam, kā arī citu šā panta noteikumu īstenošanas kārtību. Minētā kārtība ir saskaņā ar šo pantu un 22. pantā noteiktajām pamatprocedūrām, un tā nav diskriminējoša attiecībā uz valstīm, kas nav organizācijas locekles vai foruma dalībnieces. Uzkāpšanu uz kuģa un kontroli, kā arī tālākas izpildes nodrošināšanas darbības veic saskaņā ar minēto kārtību. Valstis rūpējas par pienācīgu kārtības, kas izstrādāta saskaņā ar šo punktu, publicitāti.

3. Ja divos gados no šā nolīguma pieņemšanas kādā organizācijā vai forumā minētā kārtība nav izstrādāta, uzkāpšanu uz kuģa un kontroli saskaņā ar 1. punktu, kā arī tālākas izpildes

nodrošināšanas darbības līdz minētās kārtības izstrādei veic saskaņā ar šo pantu un 22. pantā noteiktajām pamatprocedūrām.

4. Pirms šajā pantā aprakstītās rīcības kontrolējošās valstis tieši vai caur apakšrajona vai rajona zvejas vietu apsaimniekošanas organizāciju vai forumu informē visas valstis, kuru kuģi attiecīgajā apakšrajonā vai rajonā zvejo atklātā jūrā, par identifikācijas veidu, kāds noteikts to atbilstīgi pilnvarotiem inspektoriem. Kuģi, ko izmanto uzkāpšanai uz kuģa un kontrolei, ir skaidri marķēti, un ir redzams, ka tie ir valsts dienestā. Kļūstot par šā nolīguma Dalībvalsti, valsts nozīmē attiecīgu iestādi, kas saņem paziņojumus atbilstīgi šim pantam, un caur apakšrajona vai rajona zvejas vietu apsaimniekošanas organizāciju vai forumu pienācīgi izplata informāciju par šo iestādi.

5. Ja pēc uzkāpšanas uz kuģa un kontroles ir pietiekams pamats domāt, ka kuģis ir veicis tādas darbības, kas ir pretrunā ar 1. punktā minētajiem saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumiem, kontrolējošā valsts vajadzības gadījumā nodrošina pierādījumus un nekavējoties informē karoga valsti par iespējamo pārkāpumu.

6. Karoga valsts uz 5. punktā minēto paziņojumu atbild trīs darba dienās pēc tā saņemšanas vai arī citā laikposmā, ko var noteikt saskaņā ar 2. punktā izstrādāto kārtību, un:

a) nekavējoties izpilda savu pienākumu veikt izmeklēšanu saskaņā ar 19. pantu, un ja pierādījumi to atļauj, veikt izpildes nodrošināšanas pasākumus attiecībā uz kuģi; tādā gadījumā tā nekavējoties informē kontrolējošo valsti par izmeklēšanas rezultātiem un veiktajiem izpildes nodrošināšanas pasākumiem; vai arī

b) pilnvaro kontrolējošo valsti veikt izmeklēšanu.

7. Ja karoga valsts pilnvaro kontrolējošo valsti izmeklēt iespējamo pārkāpumu, kontrolējošā valsts nekavējoties paziņo izmeklēšanas rezultātus karoga valstij. Ja pierādījumi to ļauj, karoga valsts izpilda savu pienākumu veikt izpildes nodrošināšanas pasākumus attiecībā uz kuģi. Karoga valsts var pilnvarot kontrolējošo valsti veikt izpildes nodrošināšanas pasākumus, ko karoga valsts var norādīt attiecībā uz kuģi un kas atbilst karoga valsts tiesībām un pienākumiem saskaņā ar šo nolīgumu.

8. Ja pēc uzkāpšanas uz kuģa un kontroles ir pietiekams pamats domāt, ka kuģis ir izdarījis nopietnu pārkāpumu, un karoga valsts vai nu nav atbildējusi, vai nav rīkojusies atbilstīgi 6. vai 7.

punktam, inspektori var palikt uz kuģa un nodrošināt pierādījumus, kā arī var lūgt kuģa kapteini palīdzēt tālākā izmeklēšanā, vajadzības gadījumā arī, nekavējoties novirzīt kuģi uz tuvāko piemēroto ostu vai uz kādu citu ostu, ko var norādīt saskaņā ar 2. punktā izstrādāto kārtību. Kontrolējošā valsts nekavējoties paziņo karoga valstij tās ostas nosaukumu, uz kuru kuģis dosies. Kontrolējošā valsts, karoga valsts un vajadzības gadījumā ostas valsts veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu kuģa apkalpes labklājību, neatkarīgi no valstiskās piederības.

9. Kontrolējošā valsts informē karoga valsti un attiecīgo organizāciju vai attiecīgā foruma dalībniekus par tālākas izmeklēšanas rezultātiem.

10. Kontrolējošā valsts prasa saviem inspektoriem ievērot vispārpieņemtos starptautiskos noteikumus, kārtību un praksi saistībā ar kuģa un apkalpes drošību, samazināt iejaukšanos zvejas darbībās un pēc iespējas izvairīties no darbībām, kas varētu negatīvi ietekmēt uz kuģa esošā loma kvalitāti. Kontrolējošā valsts nodrošina to, ka uzkāpšana uz kuģa un kontrole nenotiek, nepātraukti traucējot kādu zvejas kuģi.

11. Šā panta nozīmē nopietns pārkāpums ir:

a) zveja bez derīgas licences vai cita veida atļaujas, ko saskaņā ar 18. panta 3. punkta a) apakšpunktu izsniegusi karoga valsts;

b) precīza nozvejas un ar to saistīto ziņu reģistra nevešana, kā to prasa attiecīga apakšrajona vai rajona zvejas vietu apsaimniekošanas organizācija vai forums, vai tāda nopietna dezinformācija attiecībā uz nozveju, kas ir pretrunā ar organizācijas vai foruma prasībām;

c) zveja slēgtā zonā, zveja aizlieguma laikā vai zveja pēc attiecīgas apakšrajona vai rajona zvejas vietu apsaimniekošanas organizācijas vai foruma noteiktas kvotas sasniegšanas;

d) tādu krājumu tieša zveja, uz kuriem attiecas moratorijs vai kuru zveja ir aizliegta;

e) aizliegtu zvejas rīku izmantošana;

f) zvejas kuģa marķējuma, identitātes vai reģistrācijas datu viltošana vai slēpšana;

g) ar izmeklēšanu saistītu pierādījumu slēpšana, viltošana vai iznīcināšana;

h) vairāki pārkāpumi, kas kopā ir ievērojams saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumu pārkāpums;

- i) citi pārkāpumi, ko var norādīt saskaņā ar attiecīgo apakšrajona vai rajona zvejas vietu apsaimniekošanas organizāciju vai forumu izstrādātu kārtību.

12. Neskarot citus šā panta noteikumus, karoga valsts jebkurā laikā var veikt darbības, lai izpildītu savas saistības atbilstīgi 19. pantam attiecībā uz iespējamu pārkāpumu. Ja kuģis atrodas kontrolējošās valsts pārvaldībā, tā pēc karoga valsts pieprasījuma atbrīvo kuģi un sniedz pilnīgu informāciju par izmeklēšanas gaitu un rezultātiem.

13. Šis pants neskar karoga valsts tiesības veikt jebkādus pasākumus, ieskaitot soda piemērošanu, saskaņā ar tās normatīviem aktiem.

14. Šo pantu piemēro *mutatis mutandis* uzskāpšanai uz kuģa un kontrolei, ko veic tāda Dalībvalsts, kas ir apakšrajona vai rajona zvejas vietu apsaimniekošanas organizācijas locekle vai apakšrajona vai rajona zvejas vietu apsaimniekošanas foruma dalībniece un kam ir pietiekams pamats domāt, ka zvejas kuģis ar citas Dalībvalsts karogu ir veicis tādas darbības, kas ir pretrunā ar 1. punktā minētajiem saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumiem minētās organizācijas vai foruma ietvertajā atklātā jūrā, un pēc tam šis kuģis tā paša zvejas brauciena laikā ir iebrucis kontrolējošās valsts jurisdikcijā esošā zonā.

15. Ja apakšrajona vai rajona zvejas vietu apsaimniekošanas organizācijā vai forumā ir izstrādāts alternatīvs mehānisms, kas faktiski atbrīvo tās locekļus vai tā dalībniekus no pienākuma atbilstīgi šim nolīgumam nodrošināt pakļaušanos šīs organizācijas vai foruma izstrādātiem saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumiem, šīs organizācijas locekļi vai foruma dalībnieki var vienoties 1. punktu piemērot tikai savā starpā attiecībā uz saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumiem, kas ir izstrādāti attiecīgajai atklātās jūras zonai.

16. Pasākumi, ko attiecībā uz kuģiem, kas ir veikuši darbības, kuras ir pretrunā apakšrajona vai rajona saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumiem, veic valstis, kas nav karoga valsts, ir proporcionāli pārkāpuma smagumam.

17. Ja ir pietiekams pamats domāt, ka zvejas kuģim atklātā jūrā nav valsts piederības, valsts pārstāvji var uzskāpt uz kuģa un veikt kontroli. Ja pierādījumi to ļauj, valsts var veikt atbilstīgus pasākumus saskaņā ar starptautiskajām tiesībām.

18. Valstis ir atbildīgas par bojājumiem vai zaudējumiem, kas izriet no to rīcības saskaņā ar šo pantu, ja šī rīcība ir nelikumīga vai neatbilst tam, kas ievērojot pieejamo informāciju, būtu saprātīgi šī panta noteikumu īstenošanai.

22. pants

Pamatprocedūras uzskāpšanai uz kuģa un kontrolei saskaņā ar 21. pantu

1. Kontrolējošā valsts nodrošina to, ka tās atbilstīgi pilnvarotie inspektori:
 - a) uzrāda pilnvaras apstiprinošus dokumentus kuģa kapteinim un iesniedz to attiecīgo saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumu vai noteikumu teksta kopiju, kas ir spēkā attiecīgajā atklātās jūras zonā minēto pasākumu īstenošanai;
 - b) iesniedz paziņojumu karoga valstij par uzskāpšanas uz kuģa un kontroles laiku;
 - c) uzskāpšanas uz kuģa un kontroles laikā netraucē kuģa kapteinim sazināties ar karoga valsts iestādēm;
 - d) iesniedz uzskāpšanas uz kuģa un kontroles ziņojuma kopiju kapteinim un karoga valsts iestādēm, norādot tajā jebkādus iebildumus vai paziņojumus, ko kapteinis vēlas iekļaut ziņojumā;
 - e) pabeidzot kontroli, nekavējoties atstāj kuģi, ja netiek atrasti nopietna pārkāpuma pierādījumi;
 - f) izvairās no spēka piemērošanas, izņemot, ciktāl nepieciešams, lai nodrošinātu inspektoru drošību un tad, ja inspektoriem traucē veikt to pienākumus. Lietotais spēks nepārsniedz attiecīgajiem apstākļiem atbilstīgu līmeni.
2. Kontrolējošās valsts pienācīgi pilnvarotiem inspektoriem ir tiesības kontrolēt kuģi, tā licenci, rīkus, aprīkojumu, reģistrus, ierīces, zivis un zivju produktus, kā arī dokumentus, kas vajadzīgi, lai pārliecinātos par pakļaušanos attiecīgajiem saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumiem.
3. Karoga valsts nodrošina to, ka kuģu kapteini:
 - a) piekrīt un atvieglo ātru un drošu inspektoru uzskāpšanai uz kuģa;
 - b) sadarbojas un palīdz veikt kuģa kontroli saskaņā ar minētajām procedūrām;
 - c) nekavē, neiebaida un netraucē inspektoriem veikt savus pienākumus;
 - d) uzskāpjot uz kuģa un kontrolējot, inspektoriem ļauj sazināties ar karoga valsts un kontrolējošās valsts iestādēm;
 - e) nodrošina inspektoriem ērtības saprātīgā līmenī vajadzības gadījumā, ieskaitot pārtiku un kajiti;
 - f) veicina inspektoru drošu nokāpšanu no kuģa.

4. Ja kuģa kapteinis atsakās piekrist uzkāpšanai uz kuģa un kontrolei saskaņā ar šo un 21. pantu, karoga valsts sniedz norādījumus kuģa kapteinim nekavējoties piekrist uzkāpšanai uz kuģa un kontrolei, ja kapteinis šim norādījumam nepakļaujas, anulē kuģa zvejas atļauju un liek kuģim nekavējoties atgriezties ostā, izņemot gadījumus, kad saskaņā ar vispārpieņemtiem starptautiskiem noteikumiem, procedūrām un praksi saistībā ar drošību jūrā, uzkāpšana uz kuģa ir jāatliek. Karoga valsts informē kontrolējošo valsti par savu rīcību saistībā ar šajā punktā minētajiem apstākļiem.

23. pants

Pasākumi, ko veic ostas valsts

1. Ostas valstij ir tiesības un pienākums veikt pasākumus saskaņā ar starptautisko tiesību normām, lai veicinātu apakšrajonu, rajonu

un globālo saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumu efektivitāti. Veicot šādus pasākumus, ostas valsts ne formāli, ne faktiski nediskriminē kādas valsts kuģus.

2. Ostas valsts, *inter alia*, var pārbaudīt dokumentus, zvejas rīkus un lomu uz zvejas kuģiem, ja tie ir brīvprātīgi iebraukuši tās ostās vai terminālos atklātā jūrā.

3. Valstis var pieņemt noteikumus, kas dod tiesības attiecīgajām valsts iestādēm aizliegt izkraušanu un pārkraušanu, ja atklāj, ka loms ir iegūts tādā veidā, ka apdraud apakšrajonu, rajonu vai globālo saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumu efektivitāti atklātā jūrā.

4. Nekas šajā pantā netraucē valstīm izmantot savu suverenitāti ostās, kas atrodas to teritorijā, saskaņā ar starptautisko tiesību normām.

VII DAĻA

JAUNATTĪSTĪBAS VALSTU VAJADZĪBAS

24. pants

Jaunattīstības valstu īpašo vajadzību atzīšana

1. Valstis pilnībā atzīst jaunattīstības valstu īpašās vajadzības saistībā ar transzonālo zivju krājumu un tālu migrējošo zivju krājumu saglabāšanu un apsaimniekošanu, kā arī šo krājumu zvejas attīstīšanu. Šim nolūkam valstis tieši vai ar ANO Attīstības programmas, ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas un citu specializētu aģentūru, Pasaules vides fonda, Noturīgas attīstības komisijas un citu atbilstīgu starptautisko un rajonu organizāciju un forumu palīdzību sniedz atbalstu jaunattīstības valstīm.

2. Īstenojot savu pienākumu sadarboties, lai izstrādātu transzonālo zivju krājumu un tālu migrējošo zivju krājumu saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumus, valstis ņem vērā jaunattīstības valstu īpašās vajadzības, jo īpaši:

a) to jaunattīstības valstu jutīgumu, kas ir atkarīgas no dzīvo jūras resursu izmantošanas, ieskaitot to iedzīvotāju vai iedzīvotāju daļas vajadzību pēc pārtikas;

b) vajadzību izvairīties no negatīvas ietekmes uz un nodrošināt piekļuvi zvejas vietām, lai zvejotu iztikai, maza apjoma zvejniekiem, zivju sievām un zvejniekiem - amatniekiem, kā arī šo

valstu vietējiem iedzīvotājiem, jo īpaši mazās salu jaunattīstības valstīs;

c) vajadzību nodrošināt to, ka šie pasākumi tieši vai netieši nenoved pie neproporcionāla sloga jaunattīstības valstīm uzņemties saglabāšanas pasākumus.

25. pants

Sadarbības veidi ar jaunattīstības valstīm

1. Valstis tieši, apakšrajonu, rajonu vai globālās organizācijās sadarbojas, lai:

a) veicinātu jaunattīstības valstu, jo īpaši vismazāk attīstīto valstu un mazu salu jaunattīstības valstu spēju saglabāt un apsaimniekot transzonālo un tālu migrējošo zivju krājumus un attīstīt šādu krājumu zveju;

b) palīdzētu jaunattīstības valstīm, jo īpaši vismazāk attīstītajām valstīm un mazām salu jaunattīstības valstīm, lai tās varētu piedalīties šo krājumu nozvejā atklātā jūrā, ieskaitot piekļuvi atvieglošanu šo krājumu zvejas vietām atbilstīgi 5. un 11. pantam;

c) atvieglotu jaunattīstības valstu dalību apakšrajonu un rajonu zvejas vietu apsaimniekošanas organizācijās un forumos.

2. Sadarbība ar jaunattīstības valstīm šajā pantā noteiktajos nolūkos ietver finansiālas palīdzības, ar cilvēku resursu attīstību saistītas palīdzības un tehniskas palīdzības sniegšanu, tehnoloģiju nodošanu, ieskaitot sadarbību kopuzņēmumos, kā arī padomdevēju un konsultatīvus pakalpojumus.

3. Šo palīdzību, *inter alia*, jo īpaši novirza:

- a) uzlabotai transzonālo zivju krājumu un tālu migrējošo zivju krājumu saglabāšanai un apsaimniekošanai, savācot, paziņojot, pārbaudot datus par zveju un ar to saistītu informāciju, kā arī apmainoties ar to un to analizējot;
- b) krājumu novērtēšanai un zinātniskiem pētījumiem;
- c) novērošanai, kontrolei, uzraudzībai, pakļaušanās un izpildes nodrošināšanai, ieskaitot mācības un spēju pilnveidošanu

vietējā līmenī, valsts un rajonu novērošanas programmu izveidei un finansēšanai, kā arī piekļuvei tehnoloģijām un aprīkojumam.

26. pants

Īpaša palīdzība šā nolīguma īstenošanā

1. Valstis sadarbojas, izveidojot īpašus fondus, lai palīdzētu jaunattīstības valstīm šā nolīguma īstenošanā, ieskaitot palīdzību šīm valstīm segt izmaksas, kas saistītas ar to strīdu izšķiršanas procedūrām, kuros tās var būt iesaistītas.
2. Valstīm un starptautiskajām organizācijām būtu jāpalīdz jaunattīstības valstīm izveidot jaunas apakšrajona vai rajona zvejas vietu apsaimniekošanas organizācijas vai forumus vai stiprināt esošās organizācijas un forumus transzonālo zivju krājumu un tālu migrējošo zivju krājumu saglabāšanai un apsaimniekošanai.

VIII DAĻA

STRĪDU IZŠĶIRŠANA MIERĪGĀ CEĻĀ

27. pants

Pienākums izšķirt strīdus mierīgā ceļā

Valstu pienākums ir izšķirt savus strīdus sarunu, izmeklēšanas, starpniecības, samierināšanās, arbitrāžas vai tiesas ceļā, vēršoties pie rajonu aģentūrām vai forumiem, vai ar citiem mierīgiem līdzekļiem pēc savas izvēles.

28. pants

Strīdu izcelšanās nepieļaušana

Valstis sadarbojas, lai nepieļautu strīdu izcelšanos. Šim nolūkam valstis vienojas par efektīvu un ātru lēmumu pieņemšanas kārtību apakšrajona un rajona zvejas vietu apsaimniekošanas organizācijās un forumos, un ja vajadzīgs, stiprina esošās lēmumu pieņemšanas procedūras.

29. pants

Tehniska rakstura strīdi

Ja strīds attiecas uz tehniska rakstura jautājumu, attiecīgās valstis var to nodot pašu izveidotai *ad hoc* ekspertu komisijai. Komisija apspriežas ar attiecīgajām valstīm un cenšas ātri izšķirt strīdu, nepieturoties pie saistošas strīdu izšķiršanas kārtības.

30. pants

Strīdu izšķiršanas kārtība

1. Konvencijas XV daļā izklāstītos noteikumus par strīdu izšķiršanu saistībā ar šā nolīguma interpretāciju vai piemērošanu *mutatis mutandis* piemēro visiem strīdiem starp šā nolīguma Dalībvalstīm neatkarīgi no tā, vai tās ir vai nav Konvencijas dalībvalstis.

2. Konvencijas XV daļā izstrādātos noteikumus par strīdu izšķiršanu piemēro *mutatis mutandis* visiem tiem strīdiem starp šā nolīguma Dalībvalstīm, kas attiecas uz tāda apakšrajona, rajona vai globāla zvejas nolīguma saistībā ar transzonālo zivju krājumiem vai tālu migrējošo zivju krājumiem interpretāciju vai piemērošanu, kurā šīs valstis ir puses, ieskaitot visus strīdus attiecībā uz šo krājumu saglabāšanu un apsaimniekošanu, neatkarīgi no tā, vai tās ir arī Konvencijas dalībvalstis.

3. Kārtību, kam piekritusi kāda šā nolīguma Dalībvalsts un Konvencijas dalībvalsts atbilstīgi Konvencijas 287. pantam, piemēro strīdu izšķiršanai saskaņā ar šo daļu, ja vien minētā Dalībvalsts, parakstot, ratificējot vai pievienojoties nolīgumam, nav piekritusi citai kārtībai atbilstīgi 287. pantam šajā daļā minēto strīdu izšķiršanai.

4. Šā nolīguma Dalībvalsts, kas nav Konvencijas dalībvalsts, parakstot vai ratificējot šo nolīgumu, tam pievienojoties, vai jebkurā laikā pēc tam, iesniedzot rakstveida deklarāciju, var brīvi izvēlēties vienu vai vairākus Konvencijas 287. panta 1. punktā uzskaitītos veidus šajā daļā minēto strīdu izšķiršanai. Konvencijas 287. pantu piemēro minētajai deklarācijai, kā arī strīdiem, kur

attiecīgā valsts ir iesaistīta un uz ko neattiecas spēkā esoša deklarācija. Šajā daļā minēto strīdu izšķiršanai samierināšanas un arbitražas nolūkos atbilstīgi Konvencijas V, VII un VIII pielikumiem šādi valstij ir tiesības noteikt samierinātājus, arbitrus un ekspertus, ko iekļauj V pielikuma 2. pantā, VII pielikuma 2. pantā un VIII pielikuma 2. pantā minētajos sarakstos.

5. Tiesa vai tribunāls, kam saskaņā ar šo daļu ir nodots strīds, piemēro attiecīgos Konvencijas un šā nolīguma noteikumus, attiecīga apakšrajona, rajona vai globāla zvejas nolīguma noteikumus, kā arī vispārpieņemtus dzīvo jūras resursu saglabāšanas un apsaimniekošanas standartus un citas starptautisko tiesību normas, kas nav pretrunā ar Konvenciju, lai nodrošinātu attiecīgo transzonālo zivju krājumu un tālu migrējošo zivju krājumu saglabāšanu.

2. Neskarot Konvencijas 290. pantu, tiesa vai tribunāls, kam saskaņā ar šo daļu strīds ir nodots, var noteikt pagaidu pasākumus, ko tā uzskata par piemērotiem attiecīgajos apstākļos, lai pasargātu strīdā iesaistīto pušu tiesības vai novērstu briesmas attiecīgajiem krājumiem, kā arī 7. panta 5. punktā un 16. panta 2. punktā noteiktajos apstākļos.

3. Šā nolīguma Dalībvalsts, kas nav Konvencijas dalībvalsts, var paziņot, ka, neskatoties uz Konvencijas 290. panta 5. punktu, Starptautiskajam jūras tiesību tribunālam nav tiesību noteikt, mainīt vai atsaukt pagaidu pasākumus bez attiecīgās valsts piekrišanas.

31. pants

Pagaidu pasākumi

1. Kamēr saskaņā ar šo daļu norisinās strīda izšķiršana, strīdā iesaistītās puses visādā veidā cenšas panākt vienošanos par pagaidu praktiskiem pasākumiem.

32. pants

Strīdu izšķiršanas kārtības piemērošanas ierobežojumi

Šim nolīgumam piemēro arī Konvencijas 297. panta 3. punkta noteikumus.

IX DAĻA

VALSTIS, KAS NAV ŠĀ NOLĪGUMA PUSES

33. pants

Valstis, kas nav šā nolīguma puses

1. Dalībvalstis mudina valstis, kas nav šā nolīguma puses, kļūt par tādām un pieņemt ar to savietojamus normatīvos aktus.

2. Dalībvalstis veic ar šo nolīgumu un starptautiskajām tiesībām savietojamus pasākumus, lai atturētu kuģus ar tādu valstu karogiem, kas nav nolīguma puses, no tādu darbību veikšanas, kas apdraud šā nolīguma efektīvu īstenošanu.

X DAĻA

GODPRĀTĪBA UN TIESĪBU ĻAUNPRĀTĪGA IZMANTOŠANA

34. pants

Godprātība un tiesību ļaunprātīga izmantošana

Puses godprātīgi izpilda saistības, ko tās uzņēmušas saskaņā ar šo nolīgumu un neizmanto ļaunprātīgi šajā nolīgumā atzītās tiesības.

XI DAĻA

ATBILDĪBA

35. pants

Atbildība

Puses saskaņā ar starptautiskajām tiesībām ir atbildīgas par bojājumiem vai zaudējumiem, ko tās ir nodarījušas saistībā ar šo nolīgumu.

XII DAĻA

PĀRSKATA KONFERENCE

36. pants

Pārskata konference

1. Četrus gadus pēc šā nolīguma stāšanās spēkā ANO ģenerālsekretārs sasauk konferenci, lai izvērtētu šā nolīguma efektivitāti transzonālo zivju krājumu un tālu migrējošo zivju krājumu saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumu nodrošināšanā. Ģenerālsekretārs uz konferenci uzaicina visas dalībvalstis un tās valstis un subjektus, kam ir tiesības kļūt par šā nolīguma pusēm, kā arī starpvaldību un nevalstiskas organizācijas, kas ir tiesīgas piedalīties kā novērotājas.

2. Konferencē pārskata un izvērtē šā nolīguma noteikumu atbilstību un, ja vajadzīgs, iesaka veidu, kā stiprināt to saturu un īstenošanas paņēmienus, lai labāk pievērstos joprojām pastāvošām problēmām transzonālo zivju krājumu un tālu migrējošo zivju krājumu saglabāšanā un apsaimniekošanā.

XIII DAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

37. pants

Parakstīšana

Šis nolīgums ir atvērts parakstīšanai visām valstīm un citiem 1. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētajiem subjektiem, un tas paliek atvērts parakstīšanai ANO galvenajā mītnē 12 mēnešus sākot no 1995. gada 4. decembra.

38. pants

Ratifikācija

Valstīm un citiem 1. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētajiem subjektiem šo nolīgumu ir jāratificē. Ratifikācijas dokumentus deponē ANO ģenerālsekretāram.

39. pants

Pievienošanās

Šis nolīgums paliek atvērts, lai tam varētu pievienoties valstis un citi 1. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētie subjekti. Pievienošanās dokumentus deponē ANO ģenerālsekretāram.

40. pants

Stāšanās spēkā

1. Šis nolīgums stājas spēkā pēc trīsdesmit dienām, skaitot no dienas, kad deponēts trīsdesmitais ratifikācijas vai pievienošanās dokuments.

2. Attiecībā uz katru valsti vai subjektu, kas nolīgumu ratificē vai tam pievienojas pēc trīsdesmitā ratifikācijas vai pievienošanās dokumenta deponēšanas, šis nolīgums stājas spēkā trīsdesmitajā dienā, skaitot no dienas, kad deponēts tā ratifikācijas vai pievienošanās dokuments.

41. pants

Pagaidu piemērošana

1. Valsts vai cits subjekts, kas piekrīt šā nolīguma pagaidu piemērošanai, rakstveidā paziņojot depozitārijam, to piemēro pagaidu kārtībā. Pagaidu piemērošana stājas spēkā no paziņojuma saņemšanas dienas.

2. Valsts vai subjekts izbeidz nolīguma pagaidu piemērošanu tad, kad nolīgums attiecībā uz to stājas spēkā, vai arī, kad valsts vai subjekts depozitārijam rakstveidā paziņo par nodomu izbeigt nolīguma pagaidu piemērošanu.

42. pants

Atrunas un izņēmumi

Šim nolīgumam nav pieļaujamas nekādas atrunas vai izņēmumi.

43. pants

Deklarācijas un paziņojumi

Šā nolīguma 42. pants nekavē valsti vai citu subjektu, parakstot, ratificējot vai pievienojoties šim nolīgumam, izdarīt deklarācijas vai paziņojumus, neatkarīgi no to nosaukuma vai formulējuma, ar nolūku, *inter alia*, saskaņot savus normatīvos aktus ar šā nolīguma noteikumiem, ar nosacījumu, ka šo deklarāciju vai paziņojumu jēga nav izslēgt vai mainīt šā nolīguma noteikumu juridiskās sekas, to piemērojot attiecīgi valstij vai citam subjektam.

44. pants

Saistība ar citiem nolīgumiem

1. Šis nolīgums nemaina tās Dalībvalstu tiesības un pienākumus, kas rodas no citiem ar šo nolīgumu savietojamiem nolīgumiem un kas netraucē citām Dalībvalstīm izmantot savas tiesības vai pildīt pienākumus atbilstīgi šim nolīgumam.

2. Divas vai vairākas Dalībvalstis var slēgt nolīgumus, kas izmaina vai atliek šā nolīguma noteikumu darbību un ko piemēro tikai attiecībās starp šīm valstīm ar nosacījumu, ka šādi nolīgumi neatiecas uz noteikumiem, atkāpe no kuriem nav savietojama ar šā nolīguma mērķa un nolūka efektīvu izpildi, un ar nosacījumu, ka šādi nolīgumi neskar šajā nolīgumā ietverto pamatprincipu piemērošanu un ka šādu nolīgumu noteikumi netraucē citām Dalībvalstīm izmantot savas tiesības vai pildīt pienākumus saskaņā ar šo nolīgumu.

3. Dalībvalstis, kas gatavojas noslēgt 2. punktā minēto nolīgumu, ar šā nolīguma depozitārija starpniecību paziņo pārējām Dalībvalstīm par savu nodomu slēgt šādu nolīgumu un izmaiņām vai atlikšanu, ko tas paredz.

45. pants

Grozījumi

1. Dalībvalsts ar ANO ģenerāļsekretāram adresētu rakstveida paziņojumu var ierosināt šā nolīguma grozījumus un lūgt sasaukt

konferenci, lai iesniegtos grozījumus izskatītu. Ģenerāļsekretārs izsūta šo paziņojumu visām nolīguma Dalībvalstīm. Ja sešos mēnešos pēc paziņojuma izsūtīšanas ne mazāk kā puse no nolīguma Dalībvalstīm uz lūgumu sniedz pozitīvu atbildi, ģenerāļsekretārs sasauk konferenci.

2. Lēmumu pieņemšanas kārtība saskaņā ar 1. punktu sasauktā grozījumu konferencē ir tāda pati, kā ANO Konferencē par transzonālo un tālu migrējošo zivju krājumiem piemērojamā kārtība, ja vien konference nenolemj citādi. Konferencē visādā veidā būtu jācenšas panākt vienošanos par grozījumiem konsensa ceļā, un jābalso par tiem būtu tikai tad, ja konsensu nekādā veidā nav iespējams panākt.

3. Pēc to pieņemšanas grozījumi 12 mēnešus ir atvērti parakstīšanai Pusēm ANO galvenajā mītnē, ja vien pašā grozījumā nav paredzēts citādi.

4. Visiem šā nolīguma grozījumiem piemēro tā 38., 39., 47. un 50. pantu.

5. Šā nolīguma grozījumi Dalībvalstīm, kas tos ratificē vai tiem pievienojas, stājas spēkā trīsdesmitajā dienā pēc tam, kad ratifikācijas vai pievienošanās dokumentus ir iesniegušas divas trešdaļas Dalībvalstu. Katrai Dalībvalstij, kas ratificē grozījumu vai tam pievienojas pēc tam, kad ir deponēts noteiktais skaits minēto dokumentu, grozījums stājas spēkā trīsdesmitajā dienā pēc ratifikācijas vai pievienošanās dokumenta deponēšanas.

6. Grozījumā var paredzēt, ka, lai grozījums stātos spēkā, ir vajadzīgs lielāks vai mazāks skaits ratifikāciju vai pievienošanās, nekā norādīts šajā pantā.

7. Ja vien tā neizsaka pretēju nodomu, valsti, kas kļūst par šā nolīguma pusi pēc grozījumu stāšanās spēkā saskaņā ar 5. punktu

a) uzskata par grozītā nolīguma Dalībvalsti;

b) uzskata par negrozītā nolīguma pusi attiecībā uz kādu Dalībvalsti, kam grozījums nav saistošs.

46. pants

Denonsēšana

1. Dalībvalsts ar rakstveida paziņojumu ANO ģenerāļsekretāram var denonsēt šo nolīgumu un var norādīt šādas rīcības iemeslus. Iemeslu nenorādīšana neietekmē denonsēšanas spēkā esamību. Denonsēšana stājas spēkā vienu gadu pēc paziņojuma saņemšanas dienas, ja vien paziņojumā nav noteikts vēlāks datums.

2. Denonsēšana nekādā veidā neskar Dalībvalstu pienākumu pilnībā šajā nolīgumā ietvertās saistības, ko tai neatkarīgi no šā nolīguma uzliek starptautisko tiesību normas.

47. pants

Starptautisku organizāciju dalība

1. Ja Konvencijas IX pielikuma 1. pantā minētā starptautiskā organizācija nav kompetenta visos šā nolīguma regulētajos jautājumos, šīs starptautiskās organizācijas dalībai nolīgumā *mutatis mutandis* piemēro Konvencijas IX pielikumu, izņemot šādus minētā pielikuma noteikumus:

- a) 2. panta pirmais teikums;
- b) 3. panta 1. punkts.

2. Ja Konvencijas IX pielikuma 1. pantā minētā starptautiskā organizācija ir kompetenta visos šajā nolīguma ietvertajos jautājumos, tās dalībai nolīgumā piemēro šādus noteikumus:

- a) parakstīšanas vai pievienošanās brīdī šī organizācija paziņo, ka:
 - i) tā ir kompetenta visos šajā nolīgumā ietvertajos jautājumos;
 - ii) tādēļ tās dalībvalstis nekļūš par Dalībvalstīm, izņemot attiecībā uz to teritorijām, par ko starptautiskā organizācija neatbild;
 - iii) tai ir valstu tiesības un pienākumus atbilstīgi šim nolīgumam;
- b) šīs starptautiskās organizācijas dalība nekādā gadījumā nepiešķir kādas tiesības tās dalībvalstīm saskaņā ar šo nolīgumu;
- c) ja starptautiskas organizācijas saistības atbilstīgi šim nolīgumam ir pretrunā ar tās saistībām atbilstīgi šīs organizācijas izveidošanas līgumam vai ar to saistītiem aktiem, noteicošās ir saistības atbilstīgi šim nolīgumam.

48. pants

Pielikumi

1. Pielikumi ir šā nolīguma neatņemama sastāvdaļa un, ja vien skaidri nav norādīts citādi, atsauce uz šo nolīgumu vai kādu tā daļu ir arī atsauce uz attiecīgajiem pielikumiem.

2. Dalībvalstis pielikumus var periodiski pārskatīt. Pārskatīšana balstās uz zinātniskiem un tehniskiem apsvērumiem. Neskatoties uz 45. panta noteikumiem, ja izmaiņas pielikumā Dalībvalstu sanāksmē pieņem, panākot konsensu, tās ietver šajā nolīgumā un tās stājas spēkā no pieņemšanas dienas vai no dienas, ko var noteikt grozījumos. Ja izmaiņas šādā sanāksmē nepieņem vienprātīgi, piemēro 45. pantā noteikto grozīšanas kārtību.

49. pants

Depozitārijs

Šā nolīguma un tā grozījumu vai izmaiņu deponitārijs ir ANO ģenerālsekrētārs.

50. pants

Autentiskie teksti

Šā nolīguma teksts ir vienlīdz autentisks angļu, arābu, franču, krievu, ķīniešu un spāņu valodā.

To apliecinot, attiecīgi pilnvarotas personas ir parakstījušas šo nolīgumu.

Atvērta parakstīšanai Ņujorkā tūkstoš deviņi simti deviņdesmit piektā gada 4. decembrī kā viens oriģināleksemplārs arābu, ķīniešu, angļu, franču, krievu un spāņu valodā.

I PIELIKUMS

STANDARTA PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ INFORMĀCIJAS VĀKŠANU UN APMAIŅU

1. pants

Vispārīgi principi

1. Informācijas savlaicīga savākšana, apkopošana un analīze ir būtiska, lai efektīvi saglabātu un apsaimniekotu transzonālo un tālu migrējošo zivju krājumus. Tādēļ tiek prasīts savākt un apkopot informāciju no šo krājumu zvejas vietām atklātā jūrā un valsts jurisdikcijā esošās zonās, un tas būtu jādara tā, lai ļautu veikt statistiskas nozīmes analīzi zivsaimniecības resursu saglabāšanas un apsaimniekošanas nolūkā. Šie dati ietver nozvejas un zvejas intensitātes statistiku, kā arī citu ar nozveju saistītu informāciju, piemēram, informāciju attiecībā uz kuģiem un citus datus zvejas intensitātes standartizācijai. Savāktajai informācijai jāietver arī datus par piezvejas sugām un ar to saistītām vai no tām atkarīgām sugām. Visu informāciju būtu jāpārbauda, lai nodrošinātu tās pareizību. Nodrošina neapkopotās informācijas konfidencialitāti. Šis informācijas izplatīšanu veic saskaņā ar tādiem noteikumiem, ar kādiem tā ir sniegta.

2. Jaunattīstības valstīm sniedz palīdzību, ieskaitot mācības, kā arī finansiālu un tehnisku palīdzību, lai kāpinātu to spēju saglabāt un apsaimniekot dzīvos jūras resursus. Palīdzību būtu jākoncentrē uz to, lai attīstītu spēju īstenot datu savākšanu un pārbaudi, novērošanas programmas, informācijas analīzi un pētījumu projektus attiecībā uz krājumu novērtējumu. Pēc iespējas plašāk jāiesaista jaunattīstības valstu zinātniekus un apsaimniekotājus transzonālo zivju krājumu un tālu migrējošo zivju krājumu saglabāšanā un apsaimniekošanā.

2. pants

Datu vākšanas, apkopošanas un apmaiņas principi

Nosakot informācijas par transzonālo un tālu migrējošo zivju krājumu zveju vākšanas, apkopošanas un apmaiņas parametrus, ņem vērā šādus vispārīgus principus:

- a) valstīm būtu jānodrošina tas, ka informāciju savāc no kuģiem, kas peld ar to karogu, par zvejas darbībām saskaņā ar katra zvejas paņēmiena operacionālajām īpašībām (piemēram, par katru atsevišķu tralēšanu, katru āķu jedas vai riņķvada izlikšanu, katru baru, ko zvejo ar āķiem un par katru dienu, kad zvejo ar vizuļiem) un pietiekoši sīku, lai atvieglotu efektīvu krājumu novērtēšanu;
- b) valstīm būtu jānodrošina tas, ka zvejas datus pārbauda ar attiecīgas sistēmas palīdzību;
- c) valstīm būtu jāapkopo ar zveju saistīti dati un citi atbilstīgi zinātniski dati, kas noteiktā formā un savlaicīgi jāiesniedz attiecīgajai apakšrajona vai rajona zvejas vietu apsaimniekošanas organizācijai vai forumam, ja tādi ir. Ja tādu nav, valstīm būtu jāsadarbojas, lai apmainītos ar informāciju tieši vai ar citu sadarbības mehānismu palīdzību, par ko tās var vienoties;
- d) valstīm apakšrajona vai rajona zvejas vietu apsaimniekošanas organizācijās vai forumos vai arī citur, būtu jāvienojas par datu specifikāciju un formu, kādā tos jāsniedz, saskaņā ar šo pielikumu un, ievērojot krājumu un to zvejas īpatnības attiecīgajā rajonā. Minētajām organizācijām vai forumiem būtu jālūdz valstīm, kas nav to locekles vai dalībnieces, sniegt informāciju par atbilstīgām zvejas darbībām, ko veic kuģi, kas peld ar to karogiem;
- e) šīs organizācijas vai forumi apkopo informāciju un savlaicīgi un noteiktā formā dara to pieejamu visām ieinteresētajām valstīm atbilstīgi organizācijas vai foruma izstrādātiem noteikumiem un nosacījumiem;
- f) zinātniekiem no karoga valsts un no atbilstīgas apakšrajona vai rajona zvejas vietu apsaimniekošanas organizācijas vai foruma būtu attiecīgi kopīgi vai atsevišķi jāanalizē minētie dati.

3. pants

Zvejas pamatdati

1. Valstis savāc un dara pieejamu atbilstīgai apakšrajona vai rajona zvejas vietu apsaimniekošanas organizācijai vai forumam šādus datus, kas ir pietiekoši sīki, lai veicinātu efektīvu krājumu novērtēšanu saskaņā ar pieņemto kārtību:

- a) nozvejas laiks un intensitāte katrā zvejas vietā un katrai flotei;
- b) kopējā nozveja - skaits, nominālais svars vai abi pa sugām (mērķa sugas un piezvejas sugas) kā vajadzīgs katrā zvejas vietā. (ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācija ir noteikusi, ka nominālais svars ir loma dzīvsvara ekvivalents);
- c) statistiku par brāķēto lomu vajadzības gadījumā, ieskaitot aprēķinus, izsakot kā skaitu vai nominālo svaru pa sugām, kā vajadzīgs katrā zvejas vietā;
- d) katra zvejas paņēmiena zvejas intensitātes statistiku;
- e) zvejas vietu, datumu un laiku, kā arī, ja vajadzīgs, citu statistiku par zvejas darbībām.

2. Valstis, ja vajadzīgs, savāc un iesniedz atbilstīgai apakšrajona vai rajona zvejas vietu apsaimniekošanas organizācijai vai forumam arī informāciju, kas vajadzīgs krājumu novērtēšanai, ieskaitot:

- a) loma sastāvu pēc garuma, svara un dzimuma;
- b) citu bioloģisku informāciju krājumu novērtēšanai, piemēram, informāciju par vecumu, pieaugumu, atražošanu, izplatību un krājumu identitāti;
- c) citus atbilstīgus pētījumus, ieskaitot pētījumus par bagātību, biomasu, hidroakustiskus pētījumus, pētījumus par apkārtējās vides faktoriem, kas ietekmē krājumu bagātību, kā arī okeanogrāfiskus un ekoloģiskus pētījumus.

4. pants

Informācija par kuģiem

1. Valstīm būtu jāievāc šādi ar kuģiem saistīti dati, lai standartizētu flotu sastāvu un kuģu zvejas jaudu, kā arī lai savstarpēji pārvērstu dažādus mērus, analizējot nozveju un intensitāti:

- a) kuģa identifikācija, karogs un reģistrācijas osta;
- b) kuģa veids;
- c) kuģa specifikācijas (piemēram, materiāls, no kura tas būvēts, būvēšanas gads, reģistrētais garums, bruto reģistrētā tonnāža, galveno dzinēju jauda, tilpņu lielums un loma glabāšanas paņēmieni);
- d) zvejas rīku apraksts (piemēram, veidi, rīku specifikācijas un daudzums).

2. Karoga valsts ievāc šādu informāciju:

- a) navigācijas un atrašanās vietas noteikšanas ierīces;
- b) sakaru iekārtas un starptautiskā radiosignāla zīme;
- c) apkalpes lielums.

5. pants

Ziņošana

Valsts nodrošina to, ka kuģi, kas peld ar tās karogu, pietiekoši bieži, atbilstīgi valsts prasībām un reģionālām vai starptautiskām saistībām, nosūta valsts zivsaimniecības pārvaldei, un ja tā ir noteikts, atbilstīgajai apakšrajona vai rajona zvejas vietu apsaimniekošanas organizācijai informāciju no kuģa žurnāla par nozveju un zvejas intensitāti, ieskaitot informāciju par zvejas darbībām atklātā jūrā. Šo informāciju, ja vajadzīgs, nosūta pa radio, teleksu, telefaksu, ar pavadoņu pārraides sistēmu vai citādi.

6. pants

Informācijas pārbaude

Valstis vai, ja vajadzīgs, apakšrajona vai rajona zvejas vietu apsaimniekošanas organizācijas vai forumi izstrādā šādus mehānismus zvejas datu pārbaudei:

- a) atrašanās vietas pārbaude ar kuģu novērošanas sistēmu palīdzību;
- b) zinātniskas novērošanas programmas, lai novērotu nozveju, intensitāti, lomu sastāvu (mērķa sugu un piezvejas) un citus zvejas darbību aspektus;
- c) ziņojumi par kuģa braucienu, izkraušanu un pārkraušanu;
- d) paraugu ņemšana ostā.

*7. pants***Datu apmaiņa**

1. Karoga valstīm atbilstīgās apakšrajona vai rajona zvejas vietu apsaimniekošanas organizācijās vai forumos jāapmainās ar savāktajiem datiem ar citām karoga valstīm un attiecīgajām piekrastes valstīm. Minētās organizācijas vai forumi savlaicīgi un saskaņotā formā apkopo datus un dara tos pieejamu visām ieinteresētajām valstīm atbilstīgi šajās organizācijās un forumos izstrādātiem noteikumiem un nosacījumiem, tajā pašā laikā, saglabājot neapkopoto datu konfidencialitāti. Šīm organizācijām un forumiem būtu ciktāl iespējams jāizveido datu bāzu sistēmas, kas ļauj efektīvi piekļūt datiem.

2. Globālā līmenī datu vākšanu un izplatīšanu veic ar ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas palīdzību. Ja nepastāv apakšrajona vai rajona zvejas vietu apsaimniekošanas organizācija vai forums, minētā organizācija var darīt to pašu arī apakšrajona vai rajona līmenī, vienojoties ar attiecīgajām valstīm.

II PIELIKUMS

VADLĪNIJAS TĀLREDZĪGU ATSKAITES PUNKTU PIEMĒROŠANAI TRANSZONĀLU ZIVJU KRĀJUMU UN TĀLU MIGRĒJOŠO ZIVJU KRĀJUMU SAGLABĀŠANĀ UN APSAIMNIEKOŠANĀ

1. Tālredzīgs atskaites punkts ir aprēķināta vērtība, ko iegūst, izmantojot apstiprinātu zinātnisku procedūru un kas atbilst resursu un zvejas vietas stāvoklim. To var izmantot kā vadlīniju zvejas vietu apsaimniekošanā.
2. Būtu jāizmanto divi šādi tālredzīgu atskaites punktu veidi: saglabāšanas jeb robežas atskaites punkti un apsaimniekošanas jeb mērķa atskaites punkti. Robežas atskaites punkti nosaka ierobežojumus, kuru nolūks ir noturēt nozveju drošās bioloģiskās robežās, kurās krājumi var sniegt vislielāko ilgtspējīgu produktivitāti. Mērķa atskaites punktu nolūks ir sasniegt apsaimniekošanas mērķus.
3. Tālredzīgiem atskaites punktiem būtu jābūt atsevišķiem katram krājumam, lai, *inter alia*, norādītu uz atražošanas spēju, katra krājuma elastīgumu un to zvejas vietu raksturu, kur krājumus izmanto, kā arī mirstības cēloņus un galvenos neskaidrības avotus.
4. Apsaimniekošanas stratēģiju mērķis ir saglabāt vai atjaunot nozvejoto krājumu populāciju un, ja vajadzīgs, ar tiem saistītu vai no tiem atkarīgu sugu populāciju tādā līmenī, kas atbilst iepriekš noteiktiem tālredzīgiem atskaites punktiem. Šos atskaites punktus izmanto, lai sāktu iepriekš noteiktas saglabāšanas un apsaimniekošanas darbības. Apsaimniekošanas stratēģijas ietver arī pasākumus, ko var īstenot tad, kad atskaites punkti ir gandrīz sasniegti.
5. Zvejas vietu apsaimniekošanas stratēģijas nodrošina to, ka robežas atskaites punktu pārsniegšanas iespējamība ir ļoti neliela. Ja krājumi samazinās zem robežas atskaites punkta vai pastāv šāds risks, būtu jāuzsāk saglabāšanas un apsaimniekošanas darbības, lai veicinātu krājumu atjaunošanos. Zvejas vietu apsaimniekošanas stratēģijas nodrošina to, ka caurmērā netiek pārsniegt mērķa atskaites punktu līmenis.
6. Ja informācija atskaites punktu noteikšanai kādai zvejas vietai nav pietiekoša vai tās nav vispār, nosaka pagaidu atskaites punktus. Pagaidu atskaites punktus var noteikt pēc analogijas ar līdzīgiem un labāk pārzinātiem krājumiem. Šādās situācijās zvejas vietu pastiprināti novēro, lai ļautu pārskatīt pagaidu atskaites punktus, kad ir pieejama labāka informācija.
7. Zivju mirstības līmenis, no kura atvasina maksimālo ilgtspējīgo produktivitāti, būtu jāuzskata par minimālo standartu, nosakot atskaites robežpunktus. Attiecībā uz krājumiem, kas nav pārliecīgi nozvejoti, zvejas vietu apsaimniekošanas stratēģijas nodrošina to, ka zivju mirstība nepārsniedz to līmeni, kas atbilst maksimālai ilgtspējīgai produktivitātei, un ka biomasa nesamazinās zem iepriekš noteikta sliekšņa. Attiecībā uz krājumiem, ko pārliecīgi nozvejo, kā atjaunošanas mērķi var izmantot biomasu, kas nodrošinātu maksimālu ilgtspējīgu produktivitāti.

B PIELIKUMS

Deklarācija par Eiropas Kopienas kompetenci attiecībā uz jautājumiem, ko regulē Nolīgums par 1982. gada 10. decembra Apvienoto Nāciju Jūras tiesību konvencijas īstenošanu, kas attiecas uz transzonālo zivju krājumu un tālu migrējošo zivju krājumu saglabāšanu un apsaimniekošanu

(Deklarācija saskaņā ar nolīguma 47. pantu)

1. Nolīguma par Apvienoto Nāciju Jūras tiesību konvencijas īstenošanu, kas attiecas uz transzonālo zivju krājumu un tālu migrējošo zivju krājumu saglabāšanu un apsaimniekošanu 47. panta 1. punkts paredz, ka tad, ja konvencijas IX pielikuma 1. pantā minētā starptautiskā organizācija nav kompetenta visos nolīgumā ietvertajos jautājumos, šīs starptautiskās organizācijas dalībai nolīgumā *mutatis mutandis* piemēro konvencijas IX pielikumu (izņemot 2. panta pirmo teikumu un 3. panta 1. punktu).
2. Kopienas dalībvalstis pašlaik ir Beļģijas Karaliste, Dānijas Karaliste, Vācijas Federatīvā Republika, Grieķijas Republika, Spānijas Karaliste, Francijas Republika, Īrija, Itālijas Republika, Luksemburgas Lielhercogiste, Nīderlandes Karaliste, Austrijas Republika, Portugāles Republika, Somijas Republika, Zviedrijas Karaliste un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste.
3. Nolīgumu par Apvienoto Nāciju Jūras tiesību konvencijas īstenošanu, kas attiecas uz transzonālo zivju krājumu un tālu migrējošo zivju krājumu saglabāšanu un apsaimniekošanu, ievērojot Eiropas Kopienai nodoto kompetenci, piemēro tām teritorijām, kurās piemēro Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un atbilstīgi tajā izstrādātajiem nosacījumiem, jo īpaši tā 227. pantam.
4. Deklarāciju nepiemēro tajās dalībvalstu teritorijās, kurās nepiemēro minēto līgumu, un tā neierobežo lēmumus vai nostājas, ko attiecīgās dalībvalstis atbilstīgi nolīgumam var pieņemt šo teritoriju vārdā un interesēs.

I. JAUTĀJUMI, KUROS KOPIENAI IR EKSKLUZĪVA KOMPETENCE

5. Kopiena uzsver, ka dalībvalstis tai ir nodevušas savu kompetenci attiecībā uz dzīvo jūras resursu saglabāšanu un apsaimniekošanu. Tādēļ šajā jomā atbilstīgus normatīvos aktus (kuru izpildi nodrošina dalībvalstis) pieņem Kopiena un savas kompetences robežās uzņemas ārējas saistības ar trešām valstīm vai kompetentām organizācijām.

Šī kompetence attiecas uz valsts zvejas jurisdikcijā esošiem ūdeņiem un atklāto jūru.

6. Kopienai ir reglamentējoša kompetence, ko starptautiskās tiesības piešķir kuģa karoga valstij, noteikt jūras zvejas resursu saglabāšanas un apsaimniekošanas pasākumus, ko piemēro kuģiem, kas peld ar dalībvalstu karogiem, un nodrošināt to, ka dalībvalstis pieņem noteikumus, kas ļauj minētos pasākumus īstenot.
7. Tomēr pasākumi, ko piemēro zvejas kuģu kapteiņiem un citiem virsniekiem, piemēram, dienesta atļauju atteikšana, atņemšana vai atņemšana uz laiku, ir dalībvalstu kompetencē saskaņā ar to normatīviem aktiem.

Pasākumi saistībā ar karaļa valsts jurisdikciju pār saviem kuģiem atklātā jūrā, jo īpaši, noteikumi, piemēram, attiecībā uz zvejas kuģu kontroles pārņemšanu un nodošanu, ko veic valstis, kas nav šo kuģu kara valstis, starptautiska sadarbība attiecībā uz izpildes nodrošināšanu un kontroles atgūšana pār saviem kuģiem ir dalībvalstu kompetencē saskaņā ar Kopienas tiesībām.

II. JAUTĀJUMI, KUROKOMPETENTA IR GAN KOPIENA, GAN TĀS DALĪBVALSTIS

8. Gan Kopiena, gan tās dalībvalstīm ir dalīta kompetence šādos nolīgumā ietvertos jautājumos: jaunattīstības valstu vajadzības, zinātniskie pētījumi, ostas valsts veicamie pasākumi un pasākumi, ko pieņem attiecībā uz valstīm, kas nav rajona zvejas vietu apsaimniekošanas organizāciju locekles un nav šā nolīguma puses.

Gan Kopienai, gan tās dalībvalstīm piemēro šādus noteikumus:

- *vispārīgie noteikumi*: (1., 4. pants, un 34. līdz 50. pants),
- *strīdu izšķiršana*: (VIII daļa).

—

C PIELIKUMS

Skaidrojošās deklarācijas, ko kopienai un tās dalībvalstīm jādeponē, ratificējot nolīgumu

1. Eiropas Kopiena un tās dalībvalstis saprot, ka termini “ģeogrāfiskās īpatnības”, “apakšrajona vai rajona īpatnības”, “sociāli ekonomiskie, ģeogrāfiskie un vides faktori”, “minētās jūras dabiskās īpašības” vai citi līdzīgi termini, ko lieto attiecībā uz ģeogrāfisku rajonu neskar valstu tiesības un pienākumus atbilstīgi starptautisko tiesību normām.
2. Eiropas Kopiena un tās dalībvalstis saprot, ka nevienu šā nolīguma noteikumu nevar skaidrot tā, ka tas ir pretrunā ar atklātās jūras brīvības principu, kas ir atzīts starptautisko tiesību normās.
3. Eiropas Kopiena un tās dalībvalstis saprot, ka termins “valstis, kuru pilsoņi zvejo atklātā jūrā” nerada jaunu pamatu jurisdīkcijai, kas balstās uz to personu pilsonību, kas zvejo atklātā jūrā, apejot karoga valsts jurisdīkciju.
4. Nolīgums nesniedz valstīm tiesības saglabāt vai piemērot vienpusējus pasākumus pārejas posmā, kā minēts 21. panta 3. punktā. Beidzoties šim posmam, ja nav panākta vienošanās, valstis rīkojas vienīgi saskaņā ar nolīguma 21. un 22. panta noteikumiem.
5. Attiecībā uz 21. panta piemērošanu, Eiropas Kopiena un tās dalībvalstis saprot, kad karoga valsts paziņo, ka tā saskaņā ar 19. pantu gatavojas izmantot savas pilnvaras attiecībā uz zvejas kuģi ar tās karogu, kontrolējošās valsts iestādes attiecībā uz šo kuģi neveic nekādas tālākas darbības atbilstīgi 21. pantam.

Strīdus saistībā ar šo jautājumu izšķir saskaņā ar nolīguma VIII daļā izklāstītajiem noteikumiem. Valsts nevar izmantot šāda veida strīdu, lai saglabātu kontroli pār kuģi, kas nepeld ar tās karogu.

Eiropas Kopiena un tās dalībvalstis turklāt uzskata, ka vārdu “nelikumīgs” nolīguma 21. panta 18. punktā skaidro visa nolīguma un, jo īpaši, tā 4. un 35. panta kontekstā.

6. Eiropas Kopiena un tās dalībvalstis atkārto, ka visas valstis savstarpējās attiecībās atturas no spēka draudiem vai spēka lietošanas saskaņā ar vispārējiem starptautisko tiesību principiem, Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtiem un ANO Jūras tiesību konvenciju.

Eiropas Kopiena un tās dalībvalstis turklāt uzsver, ka spēka piemērošana, kā minēts 22. pantā, ir ārkārtas pasākums, kam jāpamatojas uz visstingāko atbilstību proporcionalitātes principam, un ka par tā ļaunprātīgu izmantošanu kontrolējošās valsts nes starptautisku atbildību. Visus nepakļaušanās gadījumus atrisina mierīgā ceļā un saskaņā ar piemērojamu strīdu izšķiršanas kārtību.

Eiropas Kopiena un tās dalībvalstis turklāt uzskata, ka attiecīgie noteikumi un nosacījumi par uzskāpšanu uz kuģa un kontroli būtu jāizstrādā tālāk piemērotās rajona un apakšrajona zvejas vietu saglabāšanas un apsaimniekošanas organizācijās un forumos saskaņā ar atbilstīgiem starptautisko tiesību principiem.

7. Eiropas Kopiena un tās dalībvalstis saprot, ka, piemērojot 21. panta 6., 7. un 8. panta noteikumus, karoga valsts var paļauties savas tiesību sistēmas prasībām, atbilstīgi kurai tiesību aizsardzības iestāžu ziņā ir lemt par to, vai saukt vainīgo pie atbildības, vai nē, ņemot vērā visus lietas apstākļus. Karoga valsts lēmumus saskaņā ar minētajām prasībām neuztver kā neatbildēšanu vai nerīkošanos.